

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

to Have & to

HOLD

VEGAS VOWS

CC MONROE
& KD ROBICHAUX

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

SAHIP OLMAK VE TUTMAK

Vegas Yeminleri: Sevgililer Günü Serisi

CC MONROE
fID ROBICHAUX

Telif hakkı © 2021 by CC Mmre

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Kapağı hazırlayan: Cormar

Covers Düzenleyen:

Barbara Hoover : Casey

Lalkas

İÇİNDEKİLER

[Ayrıca CC Monroe](#)
[tarafından Ayrıca KD](#)
[Robichaux tarafından](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Ayrıca CC Monroe](#)
[tarafından Ayrıca KD](#)
[Robichaux tarafından](#)

ALSOBYCCMONROE

Daima ve Sonsuza Kadar Serisi

Daima Tek Daima

Biz Daima Tek

Daima Biz

Sevgi Serisi Sevgi

Ben Cooper Sevgi

Kate Beckett

KD Robichaux ile birlikte yazılmıştır

Steal You Number

Neighbor

Sahip Olmak ve Elde Tutmak

Sonsuza Kadar Mutlu Alfa Dünyası

Kayla'ya

kadar

Mercy'ye

kadar

Brew'e

kadar

Yakında Çıkacak

Protecting Her Honor

Evil Queen Antolojisi

Açıklandı: KB Dünyası

A t S O B V f l D R O B I C H A U X

Tüm Bağlantılar kdrobichaux.com adresinde mevcuttur

Blogger Günlükleri Üçlemesi

(Sırayla okunmalıdır) Senin İçin

Diledim

Keşke O Sen

Olsaydın Dilek

Gerçek Olsun

Blogger Günlükleri Üçlemesi Kutulu Set

Macera Kanalı Serisi

(Bağımsızlar Serisi)

İzinsiz Girmek Yok

Aşk Dile Getirmek

Club Alias Serisi

(Standalone Serisi)

İtiraf Düet Kutulu Set (Yalandan Önce & Gerçek Ortaya Çıktı) Yedi:

Bir Club Alias Romanı

Görev tamamlandı: Accomplished (a Club Alias Novella Boxed

Set) Şövalye: Bir Club Alias Romanı

Doktor: Bir Alias Kulübü Romanı

A Lesson in Blackmail: a Club Alias Spinoff Moravian

Rhapsody: a Club Alias Novella

Scary Hot: Bir Club Alias ve Until Series Çaprazlaması

CC Monroe ile birlikte yazılmıştır

Steal You Number

Neighbor

Sahip Olmak ve Elde Tutmak

Sonsuza Kadar Mutlu Alfa Dünyası

Until We Meet Again (Now Inside Mission: Accomplished Boxed Set) Scary
Hot: a Club Alias and Until Series Crossover
Cece'ye kadar

CHAPTER 1

Scarlett

Sekiz yıl önce

"Güzel olmak başlangıçtır. Mükemmellik hedeftir," diye fısıldıyorum kendime Las Vegas Strip'te bulunan Pierce Plastik Cerrahi Merkezi'nin dışındaki vizörlü aynamda. Sıcak bir yaz günü, kavurucu sıcaklık susuzluk hissi uyandıran 106 derece. Yüzüme bir kez daha bakıyorum, bugün burnum ve dudaklarım için bir konsültasyon yaptırmayı planladığımı biliyorum.

Çoğu insan buraya günah şehri diyor, ama aslında günahın ve güzelliğin şehri ve burada başarılı olmak ya da buna layık birini bulmak için annem her zaman "Ne gerekiyorsa yapmalısın" derdi. Bunu bana her gün içtenlikle söyler. Sadece yirmi iki yaşındayım ve o kadar da kötü göründüğümü düşünmüyorum. Bakılacak bir canavar değilim ama sanırım düzeltebileceğim bazı şeyler var.

Çoğu insanın Akdenize delici mavi gözlerim var. Burnum yüzüme uygun görünüyor, ancak annem ucuna ve biraz fazla kıvrımlı olduğuna dikkat çekiyor. Dudaklarım küçük değil ama büyük ve şehvetli de değiller. Sarı saçlarım orta uzunlukta, yakın zamanda dokunulmuş

Her altı haftada bir yaptığım gibi. Planladığım zamanı geçirmeye cesaret edemem yoksa annem fark eder ve onun yaşlanmayan güzelliğine ayak uyduramadığımı fark etmek bir Wells kadınının yapacağı bir şey değil.

Tüm bunların nereden kaynaklandığını bildiğimi söylemek isterdim - bu derinlerde yatan dış mükemmelliği kovalama ihtiyacı, ama annem bunun bir seçim olduğunu, bir yük olmadığını söylüyor. Belki de ailesi onu aşağılamıştır? Bilmiyorum; büyükannem ve büyükbabam ben hatırlayamayacak kadar küçükken vefat etmişler.

Belki biyolojik babam? Kim bilir. Annem hamile olduğunu söylediği anda çekip gitti. Ya da belki de gerçekten sadece zamansız güzellik ve zarafetle ilgilidir. Bu durum annemle olan ağır bir gerilim ve gerginlik yarattı mı? Evet, yarattı. Ama bu onun için önemli değil. Las Vegas Strip'te zenginlerin en zengini olarak bir diğerine atlamakla meşgul.

Arabadan indiğimde anlık bir sıcaklıkla karşılaşıyorum, ama nemli bir sıcaklık değil; daha çok yüzünüze doğru fön makinesi gibi. Louis Vuitton güneş gözlüklerimi ayarlayıp aynı marka çantamı elime alıyorum ve arabanın camındaki yansımada kendime bakıyorum. Beyaz bodycon bir elbise ve nude Louboutin'ler tercih ettim.

Tamamen siyah camdan yapılmış şık binada dolaşırken erkeklerin bana baktığını fark ediyorum ve bağırış çağırıışları duymazdan geliyorum. Erkeklerin ilgisini çekmek istemiyorum; bu benim önceliğim değil. Annemin kusursuz bir görünüm sergilememe yönelik taleplerinin dışında kalan hedeflerim var. Okula gitmek, iş alanında diploma almak, belki bir gün kendi işimi kurmak istiyorum. Kim bilir. Şimdilik haftada dört gece Coyote Ugly'de barmenlik yapıyorum ve bu bahşışleri annemin yardımını olmadan işletme fakültesini bitirmek için saklıyorum.

Annem okula gitmeme asla izin vermezdi. Wells kadınları parmağını bile kıpırdatmaz; erkekler onlar için yapar. Ama ben öyle değilim. Ben sığ bir kadın değilim. Kendimden uzaklaşmak ve ait bir hayatım olsun istiyorum. Bu fikirden özgür olmak istiyorum.

Linette Wells'in benim için yarattığı -daha da iyisi, beni içine girmeye zorladığı- tertemiz baloncuğun dışına çıkmak.

Lobiye girdiğimde, pahalı ayakkabılarımın topuklarının daha da pahalı olan döşemeye çarptığında çıkardığı seçkin sesin tadını çıkarıyorum. Tam karşımda **Pierce Plastik Cerrahi Merkezi**'nin zarif yazısının bulunduğu cam kapıları görüyorum. Topuklu ayakkabılarım yerde takırdıyor ve başım dik, sanki sahibiymişim gibi içeri giriyorum. Bu aynı zamanda bir Wells kadınının yapması gereken bir şeydir - odaya hükmetmek.

"Hoş geldiniz! Siz Bayan Wells misiniz?" diye sesleniyor resepsiyon görevlisi ve ben de ona tatlı bir gülümseme veriyorum.

"Evet, o benim."

"Mükemmel. Yeni hasta evraklarını internet üzerinden doldurduğunuzu görüyoruz, bu yüzden tek ihtiyacım olan ehliyetinizin bir kopyası." İsim etiketine göre adı Rose. Şaşırtıcı bir şekilde, burada çalışan resepsiyonistlere hiç benzemiyor. Elbette güzel, çünkü tüm kadınlar öyledir, ama daha yaşlı. Altmışlı yaşlarında diyebilir miyim? Bana iş yaptırmış gibi görünmüyor ama çok güzel yaşlandığını söyleyebilirim.

Şimdi mi?

Benim için zarafet budur.

Ona kimlik kartımı uzatıp, taramasını sabırla bekliyorum. Kartı bana geri verdikten sonra bana maden suyu ikram ediyor, ben de başımı sallayarak reddediyorum.

"Hayır, teşekkür ederim. Sadece oturacağım. Çok teşekkür ederim Rose."

Kibarlığım karşısında şaşırmış görünüyor. "Bir şey değil canım. Dr. Pierce bir müşterisiyle birlikte ve birazdan işi bitecek. Hazır olduğunda seni geri getireceğim."

"Acelem yok." Bir kez daha yumuşak bir gülümsemeye sarı saçlarımı kulağımın arkasına sıkıştırıyorum ve modern bekleme odasındaki pelüş beyaz koltuğa oturuyorum.

Çok geçmeden Rose bana yaklaştı. "Bayan Wells, Dr. Pierce sizi bekliyor."

Beyaz halı ve gri duvarlarla kaplı koridora doğru onu takip ediyorum. Soldaki son odaya girdiğimde Rose bana bunun bir yüz konsültasyonu olduğu için şu anda üzerimde olan kıyafetlerle kalabileceğimi söylüyor.

"Tekrar teşekkür ederim Rose." Her zaman kibar olmak için elimden geleni yapmışımdır. Annem hiçbir zaman kaba olmadı, sadece aşırı nazik değildi. İnsanlar vazgeçilebilir ve onun emrindedir. Onun davranışlarından nefret ederdim, bu yüzden toplum içindeyken aşırı telafi ederdim.

" ederim. Oh, ve Bayan Wells, bunun uygunsuz olabileceğini biliyorum, ama bence zaten çok çekicisiniz ve hiçbir şeyi değiştirmenize gerek yok."

Şok olmuş bir şekilde cevap vermedim, de çünkü kapıyı kapattı. Bir müşteriye işe ihtiyacı olmadığını söylemek iş için kötü değil mi? Patronunun bu yorumu nasıl karşılayacağından emin değilim ama Rose'un bunu söylediği için nazik olduğunu düşünüyorum.

"Tak-tak, Bayan Wells. Ben Gideon Pierce," diye anons ediyor kapıdaki adam ve ben plastik ve dolgularla dolu birini görmeyi bekliyorum. Bu odaya adım attığımdan beri ikinci kez afalladım ve nutkum tutuldu.

Hiç ama *hiç* bu kadar muhteşem bir adam görmemiştim. İş yok. Tamamen doğal. Ama Michelangelo'nun kendisi onu yontmuş gibi görünüyor. Saçları koyu renk ve ela gözleri neredeyse benim parlak mavi gözlerimi donuk ve cansız gösteriyor. Vücudunda pahalı bir pantolon, beyaz, düğmeli bir gömlek ve siyah bir kravat var ve bunları doktor önlüğü tamamlıyor. Bu haliyle bile kaslı olduğunu söyleyebilirim.

Gözlerimiz kilitleniyor, dilim bağlanıyor ve midem bulanıyor. Bacaklarımın arasındaki his tutuşuyor. Tahrik oldum. Nasıl tahrik olmam?

O bakış. Bakışları beni olduğum yerde felç ediyor ve sahiplenildiğimi hissediyorum. Sanki gözleri beni kontrol ediyor. Nerede dolaşırlarsa, ben

Çünkü onun sürekli göz teması olmadan olmayı reddediyorum. O insan formunda bir coşku.

"Bayan Wells," diyor tekrar.

Sesi beni sapkın düşüncelerimden çekip alıyor. Ona baktığımda gözlerinde bir sıcaklık hissediyorum.

İtici değilim ama bu adamın liginin çok dışındayım. Ve evet, o kesinlikle bir *erkek*, otuzlu yaşlarının ortasında görünen alfa görünümlü bir *erkek*.

"Danışmanlık için o sandalyede oturmana imkan yok." Bir kıkırdama ile açmazı bozdu.

Sesimi buldum. "Bunda komik bir şey mi var? Bütün hastalarınıza güler misiniz?"

"Hayır. Ama sen benim müşterim bile olmamalısın." Sesi derin ve çakıllı ve bacaklarımın arasındaki karıncalanmayı körüklüyor.

"Bu da ne demek oluyor?" İ amaşırımın sırlıslıklam olmasına aldırmadan alındım.

"Bu, senin gibi görünen bir kadının hiçbir şeyi değiştirmemesi gerektiği anlamına geliyor, bebeğim."

"Bebeğim? Bu da ne böyle? Senin profesyonel olman gerekmiyor mu?" Annem bile bana böyle hitap etmemişti ama ona bu zevki tattırmayı reddediyorum, bu yüzden dik oturmaya devam ediyorum ve tepe noktalarındaki ağrıyı hafifletmek için kalçalarımı birbirine sürtme dürtüsüyle savaşıyorum.

"Profesyonel olmak istemiyorum. Seninle değil. şu haline bak." Hemen boğazıma sarıldığını hayal ettiğim kocaman eliyle bir işaret yapıyor.

Bu düşünce de ıktı?

Başımı salladım. "Aman Tanrım, hoşuna giden bir hasta gördün ve ona avmış gibi mi yaklaşıyorsun?"

"Hayır. Sadece sen."

Gözlerimi deviriyorum, ama tüm en şok edici kısmı ne?

Hareket etmiyorum. Ayrılmak için hiçbir girişimde . Neden? Ve bu adam nasıl oluyor da, olması gerekeni

son derece saygısız ve aşağılayıcı bir şeyden beni güçlü hissettiren şeye mi dönüştürüyor?

"Danışmanlık için geldim. Belki de işimi başka bir yerde halletmeliyim." Sonunda ayağa kalktım ve çantamın askısını kolumdan omzuma doğru kaydurdım.

"Birini tavsiye ederdim ama bunu yapmayı reddediyorum." geçiyor, bedenlerimiz birbirinden sadece birkaç santim uzakta ve ben derin bir nefes alıyorum.

"Gideon." Bu yabancınn profesyonel ismi yerine ilk ismini kullanmamı sağlayan şey beni aşıyor, ancak bunun... kader ya da doğru hissettirmediğini söylersem yalan söylemiş olurum.

"Bu ses senin ağzından çok güzel çıkıyor, Scarlett."

İsmim hiçbir zaman hem dua gibi hem de son derece cinsel bir tonda söylenmemiştir ama Gideon Pierce... o bunu başardı. Şifreyi kırdı.

"Mükemmellik üzerinde çalışamam, ama elimde tutmak istediğimi söyleyebilirim ve benimle yemek yemeyi kabul etmeden buradan ayrılmaya izin veririm lanet olası bir aptal olurum."

"Akşam yemeği mi?" *Ciddi misin? Uyanık mıyım ben?*

"Çimdikle beni."

Gülüyor, adem elması hareket ediyor, erkekliğinin göz hizasındaki bir başka işareti. "Seni çimdiklemek mi?"

Kahretsin. Bunu yüksek sesle mi söyledim?

"Üzgünüm ama bu delilik. Buraya gelip bana iltifat ettiğine ve sonra da çıkma teklif ettiğine inanmıyorum."

"Gerçekten mi?" Kaslı kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturarak çenesini kaldırıyor ve bana bakıyor. "Yani hiç bara ya da başka bir yere gidip de bir erkeğin sana çıkma teklif ettiği ya da benim gibi gerçek bir erkeğin senin gibi bir tanrıça için kullanmaya cesaret edemeyeceği zavallı bir tavlama cümlesinden sonra sana içki ısmarlamayı teklif ettiği olmadı mı?"

Keyifli kahrkahrımı bastırmak için alay ederek onun duruşuna uyuyorum ve kollarımı kavuşturuyorum. "Bu oldukça sevimsiz bir cümleydi."

Birini duydum ve evet, aslına bakarsanız barmenlik yaparken sürekli bana asılıyorlar ve ben bunu reddediyorum-"

"Yeter. İlk kural, seninle çıkmaya çalışan diğer erkekler hakkında konuşmayacağız. Ben kıskanç bir aşığım, Scarlett. Şimdi, şu randevuya ne dersin?"

Kibirli görünmeye çalışarak gözlerimi bilerek kısmadan önce gözlerim açılıyor.

Ne tür bir adamla tanıştım ben?

CHAPTER 2

Gideon

Muayene odasına girmeden yaklaşık on beş dakika önce havada bir şey değişti. Ve kapıyı açana kadar bunun ofisime giren ruhani bir yaratık olduğunu fark etmedim.

Binama gelen en güzel kadın o. Strip'teki açık ara en güzel kadın. Hatta şimdiye kadar gördüğüm en muhteşem kadın ve estetik ameliyatlara fiziksel olarak mümkün olduğunca görsel mükemmelliğe yakın bir sürü kadın elde ettim. Övünmek için söylemiyorum; bu bir bilim, matematiksel formüller ve simetri meselesi.

Ve onu gördüğüm an, benim olacağını biliyordum. Sadece cinsel anlamda da değil. Hayır, bu kadının Bayan Gideon Pierce olacağına dair aklımda en ufak bir şüphe yoktu. iPad'ime baktım. Bayan *Scarlett* Pierce olacaktı ve bunun mümkün olduğunca çabuk gerçekleşmesi için elimden gelen her şeyi yapacaktım. Onun kadar nadir bulunan bir kadının parmaklarının arasından kayıp gitmesine asla izin veremezdim.

Dakikalar sonra, ince omuzlarını dikleştirip mükemmel yüzünü kibirle buruşturarak şakalaşırken hayatımda hiç olmadığım kadar sertleştım. "Tanrı aşkına, neden seninle çıkmak isteyeceğimi düşünüyorsun?"

Bilmiş sırtışıımı gizlemek için hiçbir şey yapmıyorum. "Çünkü enfes göğüslerinin arasından başlayıp elmacık kemiklerine kadar uzanan ve diğer kadınların implantlarla yaratmam için binlerce dolar ödediği kızarıklığa göre, tam olarak benim hissettiğim şeyi hissediyorsun. O küstah ağzınla bunu saklamaya çalışsan bile." Bir adım daha yaklaştım ve zaten çok yakın durduğu için vücudum onunkiyle aynı hizaya geldi. Kolumu beline doluyorum, çünkü şaşırtıcı ve gülünç derecede iç gıcıklayıcı bir özgüven gösterisiyle bir adım bile geri atmıyor.

Seksi, yatak odası gözleri genişliyor. "I-"

"Sadece evet de, Scarlett. İkimizin de zamanını boşa harcama. İkimizin de açıkça istediği şeye teslim ol," diye mırıldanıyorum, iPad'i arkasındaki koltuğa bırakıyorum, böylece kolum ona sarılmış diğer koluma katılabiliyor.

Kalın kalın yutkunuyor, gözleri sağımdan soluma kayıyor, gözlerimin içine o kadar derin bakıyor ki ruhumu didik didik ettiğini hissedebiliyorum. şeyi bulmuş olmalı, çünkü yüzü yumuşuyor ve iç çekiyor.

"YOLO hâlâ bir şey mi?" diye fısıldıyor.

Gülümsüyorum ve onu sıkıca kavıyorum, o mükemmel göğüslerin karın kaslarıma baskı yaptığını hissediyorum, sikim onun düz karnına karşı sertleşiyor. Bebeğimi taşırkenki yuvarlak ve yumuşak görüntüleri zihnimi dolduruyor ve o kadar güzel ki, onu döndürüp minderli koltuğu kavrarken onu beceme dürtüsüyle savaşmak zorundayım, böylece onu tohumumla doldurabilirim.

"Eğer değilse, o zaman geri getiririz. Çünkü sadece bir kez ve sen benim dünyamda olmadığın sürece artık yaşamak istediğimi sanmıyorum," diye itiraf ediyorum ve onun şaşkınlıkla başını biraz geriye attığını görüyorum ve hissediyorum. Bugünlerde onun yaşındaki erkekler muhtemelen hissettikleri konusunda bu kadar dürüst ve açık sözlü değiller,

bunun yerine zoru oynamayı seçiyorlar ki kadın koşsun. Oyalanarak zaman istemiyorum. Scarlett artık tam olarak ne istediğimi biliyor, gözlerimdeki samimiyeti görebiliyor ve şimdi top onun sahasında.

Evet, bunun kesinlikle delice olduğunun farkındayım. Onunla sadece beş dakika önce tanıştım. Ama içimde Scarlett'i asla bırakmamamı söyleyen bir his var.

Bir süre daha sessiz kaldıktan sonra tekrar yutkunuyor ve hafifçe başını sallıyor, sonunda yumuşak bir sesle, "Evet, seninle çıkacağım," diyor.

"Güzel," diye mırıldanıyorum, eğilip burnumu boynunun kenarına bastırıyorum, koklamadan bir gün daha geçirmek istemediğim kokusunu içime çekiyorum. Tanrım, çok tatlı, neredeyse narenciye gibi. Portakal çiçeği gibi. Kollarımda titriyor ve sonunda ona bir kez daha bakmak için geri çekiliyorum.

"Ne zaman?" diye nefes alır. "Peki ya şimdi?"

Kaşları neredeyse saç çizgisine ulaşıyor ve kendini yakalamadan önce bir anlığına alt dudağı düşüyor. "Yani, *şimdi - şimdi* mi? Benim randevumdan sonra hastanız yok mu? Saat daha sabahın 10'u."

"Anneme iptal ettiririm. Sen daha önemlisin. Diğerlerini yeniden planlayabilirim. Ama sen..." Başımı salladım. "Sen hayatta bir kez ele geçecek bir fırsatsın Scarlett."

Hızla göz kırpmıyor ama kollarımda yumuşuyor ve ben de onun ağırlığını . "Tamam." Sonra merakla, sevimli bir şekilde başını eğiyor. "Annen mi?"

"Rose, resepsiyonist. O benim annem," dediğimde dudaklarının kenarları yukarı doğru kıvrıldı.

"Çok hoş biri," diyor ve ben de katılıyorum.

"Benim annem gelmiş geçmiş en iyi annedir. Ama bu başka bir zamanın hikâyesi, belki de randevumuzda." Sırıtarak cevap veriyorum ve sonunda gitmesine izin veriyorum, bir adım geri çekiliyorum, bu gösteriyi yola çıkarmak istiyorum. İçimde bir aciliyet hissi var,

Onu kendime aşık etmem, benim yapmam ve bunu *şimdi* yapmam gerekiyormuş gibi.

Omzundaki çantasını düzeltiyor ve başıyla onaylıyor. yumuşak bir gülümseme. "Görünüşe göre konsültasyonum doktor tarafından iptal edildiğine göre sanırım özgürüm."

Kaşlarımı kaldırdım ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Tabii ki iptal edildi. Hiçbir şeyi değiştirmiyorsun. Birinin sana neşterle dokunması suç... günah... olur. Kimsenin sana iğneyle dokunmasına bile izin vermem. Sen mükemmelsin."

Yüzü çekici bir kızarıklık alıyor ve bunu mu yoksa önceki kibirli halini mi daha çok sevdiğimi bilemiyorum. Kendinden emin ve ağırbaşlı olmanın harika bir karışımı, kendini savunacak kadar küstah ama iltifat alacak kadar da alçakgönüllü. Bayıldım buna.

"Peki, daha öğlen olmadan randevuya nereye gidilir?" diye soruyor.

Sırıtiyorum. "Tam yerini biliyorum."

CHAPTER 3

Scarlett

Mevcut

Sabah koşu bandındaki sabah koşum için saat 4:00'te uyanıyorum ve eğimi 7.0'a ayarlıyorum. Lilac ve Gideon Jr. uyanmadan ve tüm varlığıma hükmetmeden önce bulabildiğim tek zaman bu. Gideon ve ben yedi yıldır evliyiz ve iki çocuğumuz var. Lilac beş yaşında ve Gideon Jr. altı yaşında.

Çocuklarımız mükemmeller - nazık, akıllı, yetenekli, sevgi dolu ve bize çok fazla neşe getiriyorlar. Günlerimizi durmaksızın çılgınlıklarla dolduruyorlar ama bu harika bir şey. Gideon ve ben... biz iyiyiz. Sanırım iyiyiz. gerçekten hiçbir şey olmadı; sadece sürüklendik ve bu her yıl daha da artarak devam ediyor. Kavga etmiyoruz ama birlikte konuşarak ya da gülererek çok fazla zaman geçirmedüğimiz de kesin. Tanrım, en son ne zaman buluştuğumuzu bile bilmiyorum.

Doktor beni başından savdı ve "sadece doğum sonrası" olduğunu söyledi, ama yine de beni hiç dinlemedi. Gerçi kendimi hiçbir zaman yeterince iyi açıklayamadım ve aklıma gelen tek kelime ne olduğunu tanımlamak için

Hissettiğim *şey utançtı*. Anneme dönüştüğümü hissediyordum. Vücudum değişti ve her zaman bakımlı olma ihtiyacım -görünüşümün ön planda olması- yok oldu. Anne olmak daha önemliydi ve ben bununla gurur duyuyorum. Ama iyi bir şarap gibi yillanan bir adamla evlendim. Çok çalışıyor, hala tam zamanlı aktif bir baba olmayı başarıyor.

Yine de benim için... cildim değişti. Ciddi bir şey yok, biraz gevşek deri, çatlaklar, iki mükemmel varlığın annesi olduğumu gösteren şeyler. Ama aynı zamanda -bana göre- estetik cerrahların kariyerlerini üzerine inşa ettikleri yara izleri ve kusurlar. Gideon'un her gün "düzeltmekle" geçirdiği şeylerin vücut bulmuş hali olan bir karısı var.

Kendime olan beni kocamdan uzaklaştırdı. Gideon hayatımın aşkı ve bana her zaman mükemmel olduğumu hissettirdi. Yıllarca annemin kusursuz olma takıntısı hakkında endişelenmemi engelledi. Şimdi ise bunu takıntı haline getiren benim ve kocamın tepkisini çekiyorum. Soğuk omuz. Fiziksel dokunuşlarımın eksikliği.

Kocamı özlüyorum. Ayaklarımı yerden kesmesini, bana tapmasını, benimle sevişmesini, beni becermesini. Bana bakışını. Sanki benim kendime baktığım gibi o da bana bakıyor.

Yorulmaya başlıyorum, otuzuncu dakikaya giriyorum ve boş midem bana zarar vermeye başlıyor. Soğuma seçeneğine basıyorum, koşu bandı 2.0'a düşerken derin nefes alıyorum, nefeslerimin arasında küçük su yudumları alıyorum.

"Anne?" Gideon Jr.'ın uykulu sesi evimizdeki büyük spor salonunda yankılanıyor.

Koşu bandını durdurup iniyorum, kalçalarımın üzerine çöküyorum ve kollarımı açıyorum. "Günaydın, hayatımın aşkı." Gülümsüyorum, onun sevimli uykulu yüzü ruh halimi aydınlatıyor ve düşünce tarzımı değiştiriyor.

"Ben senin hayatının aşkı değilim. Bunu Lilac'a da hep söylüyorsun."

"Bunu de söylüyorum, çünkü *ikiniz de* benim aşkımsınız."

Tıpkı babasının gibi küçük bir tebessüm ediyor ve bu kalbimi ısıtıyor. Kollarını boynuma doluyor ve ben de gün çıldırmadan önce bir süre onların tadını çıkarıyorum. Bunun gibi küçük anlar beni en çok mutlu eden anlar. Çocuklarım benim hayatım ve buna hiç şüphe yok.

"Nefis krepler ve yulaflı kurabiyeler yapmaya ne dersin?" Gideon Jr. erkenden kalkar. Çoğu gün sabah 5:00 gibi kalkıyor ama bugün daha da erken kalkıyor ve eminim bunun nedeni bugün Leylak'ın okulda Fırında İkramlar Günü olması ve kaseyi yalayabilmek için pişirmeme yardım etmeyi sevmesi.

"Tamam, anne." Yüzü aydınlanıyor, gülümsemesi kulaktan kulağa yayılıyor. O merdivenleri çıkarken ben de koşu bandından eşyalarımı alıp gitmek için dönüyorum... sonra kas ve güçten oluşan dev bir tuğla duvara çarpıyorum.

"Oh, kahretsin. Beni korkuttun." Mükemmel karın kaslarını ve kalın Adonis V'sini sergileyen gömleksiz kocama bakarken nefesim kesiliyor. Hiç bu kadar karşı konulmaz olmayacak mı?

"Üzgünüm, güzelim. Erken kalkmışsın ve ter içinde kalmışsın. Bunu benim için mi yaptın?" Birden beni kafesledi, aynalı duvara doğru itti ve ellerini başımın iki yanına koydu. Bir süredir birbirimize en çok yaklaştığımız an olduğu için bunalmış durumdayım.

"Ne demek istiyorsun?"

Eğilip yüzünü boynuma gömüyor derimi yalayıp ısıtıyor, bu his bacaklarımı jöleye çeviriyor. "Antrenmanı yeni bitirdiğinde terden sıırıslamak olmanı ne kadar sevdiğimi biliyorsun. Bana seni çılgına çevirdiğim ve durmam için yalvarana kadar becerdiğim zamanları hatırlatıyor."

Kendimi .

"Bebeğim, yapma." Bunu hissediyor. Ne kadar uzaklaşmış olursak olalım, beni tanıyor ve buna vücudumun verdiği tepkiler de dahil.

"Ne yapmayayım? Kahvaltı yapmam ve çocukları okula hazırlamam gerekiyor." kayarak çıkıyorum. Nefesinin altından küfrettiğini duyunca midem bulanıyor ama ona dönüp bakmıyorum. Bakamıyorum. Tek göreğim aradaki her şey.

Kimim ben? Ve neden bu kadına dönüştüm?
Sana ne oldu Scarlett?

...

"Yakında döneceğim, siz ikiniz uslu durun." "Olacağız anne. Seni seviyorum!"

Leylak ve Gideon'u kucakladıktan sonra el ele koşuyorlar ve ben de öğretmenlerine yaptığımız kurabiyeleri uzatıyorum. Birkaç hoşbeşten sonra ben gidiyorum. Bugün alışveriş yapmam, Gideon'un yeni takım elbiselerini terziden almam ve gerekirse yedekleri olsun diye ofisine bırakmam gerekiyor. Yani bu sabahki garip karşılaşmadan sonra onu görmek zorunda kalacağım. Kocama ne diyeceğim? *"Böyle bir sürtük olduğum ve seni uzaklaştırdığım için özür dilerim."*

Söyledikleri beni zayıflattı ve onun tarafından kuşatılmayı ve onun içinde kaybolmayı arzuladım. Ama teslim olmadım. Bunun yerine, içimdeki şeytanlar mantığımın önüne geçti ve o seslerin kazanmasına izin verdim. Takım elbiseleri alıp Strip'e, Gideon'un ofisine giderken bu konuşma bir saat boyunca zihnimde tekrar tekrar oynadı.

Telefonum çalıyor ve Audi'min gösterge panelindeki ekranda annemin adı beliriyor. Cevap vermemenin en iyisi olacağını bildiğimden, kafamın içindeki mantıklı sesi bir kez olsun dinliyorum. Yoksay'a basıp müziği açıyorum, Fletcher'dan "Bitter" şarkısı. Bu şarkıyı milyonlarca kez duymuştum ama sözlerine hiç dikkat etmemiştim ama bu sefer dikkat ettiğimde garip bir his kaplıyor içimi... ne olduğunu anlayamadığım bir korku.

Sanki vücudum bir şekilde beni gelecek bir şey için uyarmaya çalışıyor ama ben buna anlam veremiyorum.

Gideon'un şık, tamamen siyah Range Rover'ının yanına park ediyorum. O anda bir anımsama beni vuruyor ve tüm vücudum tahrikle doluyor.

....

"Sana nasıl baktığınızı gördüm Scarlett ve o herife yeni bir bakış açısı bulmasını söylemem seni kızdırsa da umurumda değil."

Gülüyorum, bu gerçekten komik. Gideon ve ben bir yıldır birlikteyiz ve yemin ederim kıskançlığı hiç azalmadı ve sınır tanımıyor.

"Gideon, Strip'teki en lüks otelde, yüksek bir bardaydık. Etrafımda düzinelerce güzel kadın vardı; herhangi birine bakıyor olabilirdi." Direksiyonu kavrayışını izliyorum, bırakıyor ve sıkıyor, bırakıyor ve sıkıyor. Gideon'un çenesi kilitlenmiş, önündeki yolu izlerken hiçbir şey vermiyor. Evi Strip'ten on beş dakika uzaklıkta, yani şimdi Vegas'ın daha meskûn bölgesine girmiş bulunuyoruz.

"Sen o lanet yerdeki en seksi kadındın ve onun ne düşündüğünü biliyorum. Zihninde ne yaptığını gördüm."

Dudağımı ısırarak başımı eğiyorum, onu inceliyorum ve bir sonraki hamlemi çok yakından düşünüyorum.

"Neydi o? Ne yapıyordu, Gideon?" Meydan okuyorum. Arabayı kontrol etme şekli güçlü ve lezzetli, pahalı saati her birinden geçtiğimizde sokak lambalarının altında parlıyor. Bir eli , diğer dirseği pencere kenarında, parmakları dudakları derin düşünceler içinde. O

Cevap vermiyor ve ben daha fazla yalvararak tekrar soruyorum, "Gideon?"

Tam o sırada yolun kenarına çekip frene basıyor ve Range Rover'ı parka çekiyor. "Altında seni düşünüyordu. Senin zevk çılgınlıklarını dinliyordu. Daha fazla dayanamadığında sırtıma sapladığın ama durmamı istemediğin tırnaklarını düşünüyordu." Gözleri delici, derimin altını kazıyor ve beni kontrol altına alıyor.

"Gideon," diye inliyorum. Bunu hep yapar. Konuşuyor, beni kontrol ediyor, harekete geçiyor ve beni yetenekli ellerinde macun haline getiriyor. Emniyet kemerini çözüyorum ve saniyeler içinde ona sarılıyorum. Ellerimi boynunun arkasına doluyorum, o da yanaklarımı , avuç içleri neredeyse tüm yüzümü sarıyor. "Farkında olmadığın şey, bunu düşünmelerini *istediğim*. Ve bunu *sana* verdiğimi bilmelerini istiyorum. Sana asla sahip olamayacakları bir şey veriyorum." Aramızda uzanarak kemerini ve mükemmel bir şekilde oturmuş kot pantolonunun düğmesini çözmeye çalışıyorum.

"Evet, peki o ne Scarlett?"

"Senin olana asla sahip olamazlar. Ben sana aidim."

Bu kelimeler el bombasının pimini eller. Sonunda sikini serbest bıraktığımda aceleyle aramıza uzanıyor, külotumu kenara çekiyor, o kadar erotik, ilkel bir şey ki kesinlikle arzuluyorum.

"Sikime bin. Bana ait olduğunu kanıtla."

"Ne istersen yaparım. Seni seviyorum." Kendi başıma yapmaya çalışıyorum ama pozisyonum ve onun kalın boyu yardım almadan bunu imkânsız kılıyor. "Lütfen bana yardım et, Gideon," diye haykırıyorum, muhtaç olmanın ötesinde ve onun içimde olması için can atıyorum.

"Sikim için yalvarırken sesin çok güzel çıkıyor bebeğim. Bunu seviyorsun, değil mi? Sana sadece benim verdiğim zevki seviyorsun."

"Mm-hmm," diye inliyorum.

Kalçalarımı sertçe kavırıyor ve beni önce kaldırıyor, sonra içine alıyor.

Başımı arkaya atarak, "Ah, Gideon!" diye bağırdım.

...

Yanımdaki araba kilitlenerek beni hayallerimden koparıyor ve aniden kocamı görme ihtiyacıyla dolup taşıyorum. Güvensizliklerim ne olursa olsun, ona ve sadece onun huzurunda olmak istiyorum. Yeni takım elbisesini ve çantamı kaptığım gibi arabamdan çıkıyorum ve camın yansımada kendime bakıyorum. Üzerimde derin V yakalı bir tişört, altında da yakamdan görünen dantel süslemeli siyah bir bralet var. Skinny jean'im dizden yırtmaçlı ikinci bir deri gibi ve beyaz Chucks'ları tercih ettim.

Saçlarım uzun ve kıvrık, makyajım hafif. Şık görünmüyorum ama anılarıma geri döndüğüm için yüz ifademde bir güven dalgası var. Oraya gidip kocama onu özlediğimi ve bizim üzerimizde çalışmak istediğimi söylemeyi planlıyorum. Bizi başlangıçtaki halimize geri döndürmeyi.

Son sekiz yıldır geldiğim aynı ofisin kapısından içeri girerken, şu anda yüzümdeki gülümsemeyi hiçbir şey silemez, kendime yemin ederim ki ne kadar aptal ve hatalı olduğumdan başka.

İzlerimde durdum.

Gideon ön taraftaki tezgâhın üzerine eğilmiş, tezgâhın arkasında annemin eski sandalyesinde oturan bir kadınla gülüşüyor. Daha önce hiç görmediğim bir kadın. Uzun, parlak kumral saçları olabildiğince düz, tek bir teli bile yerinde değil. Sahte dudaklar, göğüsler ve kirpiklerinden Gideon ona bir şey söylediğinde attığı sahte kahkahaya kadar her şey sahte.

Kocam da onunla birlikte gülüyor ve birkaç dakika önce hissettiğim tahrik duygusu birden kıskançlık ve kafa karışıklığıyla yeşile dönüyor. Kim bu kadın ve kocam neden onun arkadaşlığından fazlasıyla keyif alıyor gibi görünüyor? Lobi boş ve çok gerekli olmadıkça bekleme odasına çıkmıyor.

Onu izliyorum, her hareketine dikkat ediyorum ve bir kadın olarak vücut dilini biliyorum. Boğazımı temizlemeden önce kocamın koluna üç kez dokunduğunu sayıyorum. "Gideon?" Sesim zayıf çıkıyor ve bunun için kendimden nefret ediyorum. Bir numaralı kural: Başka bir kadının seni tehdit altında asla izin verme.

"Bebeğim, buradasın. Seni biraz beklemiyordum. Çocukların öğretmenlerinin seni her zamanki gibi sohbet etmeye devam ettireceklerinden emindim."

Beni bu kadar erken beklemiyor muydun? Bu bana tutkal gibi yapıştı. Suçlu gibi görünüyor, ancak en ufak bir pişmanlık ya da yakalanma korkusu göstermiyor. Belki de ikimizin de ne kadar kıskanç olabileceğimizi bildiği için bunu saklamakta iyidir.

"nedeniyle yoğun bir gündü, o yüzden beni tutamayacaklarını biliyorlardı. Fazladan takım elbiseni getireyim dedim, herhangi bir şey için üstünü değiştirmen gerekirse diye." Yaklaşırken ona bakıyorum ama *onun* da beni izlediğini, az önce benim ona yaptığım gibi beni süzdüğünü hissedebiliyorum.

"Jessica, bu benim karım Scarlett. Scar, bebeğim, bu Jessica, yeni resepsiyonist."

Elbette kayınvalidem emekli olduğu için başka birini işe alacağını biliyordum ama bu yürüyen şişme bebeği işe alacağını düşünmemiştim. Tek bir santiminde bile kusur yok ve bunu sadece onu incelediğim birkaç dakikadan bile anlayabiliyorum.

Ona bakıyorum ve kıskançlığı görmesine izin vermek istemediğim için dik durup elimi uzatıyorum. "Merhaba Jessica. Ben Bayan Gideon Pierce." Kasıtlı olarak

Daha açık olması için Gideon'u da ekledim. Gideon'un takım elbiseyi diğer elimden almakla meşgul olduğu için fark edemediği bu jسته karşılık vermesi bir an alıyor. Ama beni içten içe güvensiz bir kadın haline getiren kısım bu değil.

Hayır, bana verdiği alaycı ifade ve sanki yeryüzünde yürüyen en yakışıklı adama sunacak hiçbir şeyim yokmuş gibi beni bir kez daha aşağı yukarı süzmesi, etkilenmemiş gibi görünmesi. Benim kocama.

0 senin kocan, Scarlett. 0 asla aldatmaz. Aklından geçirebilir ama asla harekete geçmez.

Yine de bu düşüncayı aklından geçirirdi. Öyle değil mi?

Birdenbire başım kontrolden çıkıyor ve içimde güvenilmez bir kabusla dönüşüyorum, kimse beni sakinleştiremeden ya da göremeden acı çekiyorum. Kendimle görünmez bir savaş veriyorum ve en nefret ettiğim yanlarım kazanıyor.

"Memnun oldum, Scarlett."

Gülümsememi koruyarak, gözlerim yarıklara dönüşüyor.

"Güzelim, önümüzdeki yarım saat içinde bir randevum var, o yüzden fazla zamanım yok. Ama işlerini bitirmeden önce biraz vaktin varsa seninle yalnız kalmak isterim," diye araya giriyor Gideon, iki kadın arasında yaşanan çekişmeden hâlâ .

"Keşke yapabilseydim ama marketten alışveriş yapmam, onları yerleştirmem, çocuklar için bir şeyler hazırlamam sonra da onları alıp annene götürmem gerekiyor. Bu gece onunla kalacaklar." Eski Scarlett, yani bir yığın güvensizliği olmayan Scarlett, bu teklifi kabul eder ve *Jessica*'ya Gideon'un nelere sahip olduğunu ve nelerle rekabet edemeyeceğini gösterirdi. Ama dürüst olmak gerekirse, kalbim ve ruhsal durumum bunu kaldıramaz. Dışarı çıkmam gerek. Soğukkanlılığımı zar zor koruyabiliyorum. Eski Scarlett hak iddia ederdi, ama yeni Scarlett bunu deneyemez bile.

Jessica sırtlıyor ve ben bunun arkasındaki şirret tavrı yakalıyorum ama Gideon yakalayamıyor. Gözleri benim üzerimde. Bunun onu yine ektiğimi ve aramıza biraz mesafe koyduğumu düşündüğünden eminim.

"Oh, tamam. Bu gece evde olacağım. Çocuklarla yemek yiyeceğim. Biraz yalnız kalabilir misin?"

Dikkatimi yeniden kocama vererek ona nazıkçe gülümsüyorum. "Evet, harika olacağım. Size iyi eğlenceler ve lütfen dikkatli olun. İçkiyi fazla kaçırırsanız ve bir araca ihtiyacınız olursa beni arayın."

Kalçamdan tutarak beni kendine çekiyor ve üzerimde hak iddia eden bu küçük jest, kafamın arkasındaki kıskançlığı daha sessiz bir orospu getiriyor. "Bu gece içmeyi planlamıyorum. Sadece akşam yemeği, sonra da eve gelip seninle vakit geçireceğim. Ben dışarıdayken bana mesaj at. Bunu sevdiğimi biliyorsun."

Başımı sallıyorum. Ne zaman iş dışında birkaç saatliğine benden uzak kalacak olsa bunu bana hep söylerdi. "Evet, bunu sadece beni takip edebilmek için seviyorsun, psikopat."

"Tabii ki bebeğim. Kadınımın evde beni beklediğini bilmek isterim. Dışarıda, başka erkeklerin onu alabileceği bir yerde değil." Yorumu beklenmedikti ama memnuniyetle karşılandı. Kafamdaki yeşil canavarı susturmama yardımcı oldu.

"Çamaşır yıkıyor ve çocukların odalarını temizliyor olacağım. Sen dışarıda oynarken Fabio'nun beni süpürüp götürmesi için zaman yok," diye karşılık veriyorum, şakalaşma tanıdık ama aynı zamanda tanınmaz. Bunu bir süredir yapmamıştık, benim yüzümden ve kafamın içinde olup bitenler yüzünden.

Ancak şu anda tehdit ortadan kalkmış durumda ve öyle kalması için dua ediyorum.

O asla aldatmaz, Scar, tekrarlıyorum içimden. Yumuşak, samimi bir öpücüğü paylaşarak -uzun süreli değil, çünkü müşterisi kapıdan giriyor- vedalaşıyoruz. Ben uzaklaşırken ve o muayene odalarına geri dönerken Jessica'ya bir kez daha bakıyorum. Gözlerini bana dikmiş

Sahte yeşil gözleri ve aynı derecede sahte bir gülümsemeyle bana bakıyor.

Enerjimi ona vermeyerek, onunla ilgili endişelerimi şimdilik rafa kaldırıyorum ve bir daha aklıma gelmemesi için dua ediyorum.

CHAPTER 4

Gideon

Birkaç saat sonra ofisime yürürken karımı, daha doğrusu benden ayrılırken gözlerinde taşıdığı endişeyi aklımdan çıkaramıyorum. Tam olarak ne olduğunu bulmaya çalıştım ama tıpkı son birkaç yıldır olduğu gibi, büyüleyici karımdaki değişimi anlayamadım.

Ona mutluluk getirmiyor muyum?

Ona zevk ya da neşe vermiyor muyum?

Bir zamanlar bir sevgili ve koca olarak olduğum kişi değil miyim?

Hay sikeyim.

Bu Sürüş Bendeli. Bu yüzden deli o

Ben de

Ara sıra kendimi başka biri

olabileceğini düşünürken yakaladım.

Hayır, Gideon. O yola girme. Evliliğinizin ihtiyacı olan son şey sizin mantıksız kıskançlığınız.

Tap. Tap. Tap, ofisimin kapısından geliyor ve kendimi sıkıntılı düşüncelerimden uzaklaştırmak için başımı sallıyorum.

"İçeri gel," diye cevap veriyorum, takım elbiseyi ofisimdeki dolaba asıyorum ve kapıyı kapatıyorum. Döndüğümde Jessica'nın odaya girdiğini görüyorum. "Evet?" Sesim kısa çıkıyor ve

herhangi bir duygu. Ruh halim bozuldu çünkü karım bu lanet noktada bana dokunmuyor bile.

"Rahatsız ettiğim için özür dilerim. Sadece bir sonraki randevunuz iptal edildi ve bunu size bildirmek istedim. İyi misiniz efendim?"

Efendim mi? Bana daha önce hiç böyle hitap etmemişti, ben de etmesini istemedim. Bunu söyleme şekli omurgamın kıvrılmasına neden oluyor ve iyi anlamda değil. Soruş şekli çok keyifsiz. Bunu daha fazla düşünmemeye çalışıyorum. Belki de sadece kötü bir ruh halindeyim ve her şeyi çok fazla okuyorum.

"Ben iyiyim. Zaten evrak işlerini halletmem gerekiyor. Tek istediğin bu muydu?"

"Evet. Eşinizle daha önce tanışmak güzeldi. Beni çok şaşırttı."

Gözlerim yukarı fırlıyor ve başımı eğiyorum, yorumu tüm dikkatimi çekiyor. "Nasıl yani?"

"Sadece... Ben farklı birini hayal etmiştim. Sanırım daha bakımlı biri. Başarılı bir plastik cerrahla evli olduğu için daha bakımlı olacağını düşünürdünüz-"

Kanım kaynıyor, öfkem beni ele geçiriyor. Bundan çok fazla bir şey anlamıyorum ve bundan eminim. "Seni orada durduracağım Jessica. Senin işin misafirlere hoş karşılandıklarını hissettirmek, dosyalamak, program yapmak ve ödemeleri almak. Karım hakkında konuşmayacaksın ve Scarlett'ten başka bir şey isteyeceğimi ima etmen sadece yanlış değil, aynı zamanda hiç profesyonelce değil. Bir daha asla karım hakkında konuşmayacaksın. Şimdi, yapmam gereken işler var. Senin de öyle. Bunu hallet."

Yanaklarının kızardığını görebiliyorum ve yüksek sesle yutkunuyor. "Evet, özür dilerim. Haddimi aştım efendim."

Kapıyı kapatmaya giderken onu durduruyorum, gözlerim tekrar masamdaki hasta dosyasında. Ayakta duruyorum, bir elim cebimde, diğer dosyayı açıyor. "Ya Jessica?" Ben bakmıyorum ama o duruyor.

"Evet, efendim?"

"Sizin için Doktor ya da Bay Pierce. Efendim değil. Şimdi, işinize dönün."

Jessica geri çekildi ama ben izlemedim. Şimdi kızgıyım. Kırılma noktamın ötesine itildim. İma ettiği şey her neyse, yanılttı. Scarlett ister balo elbisesi giymiş olsun, ister yıpranmış bir pijama, onun için sürekli acı çekiyorum. Hâlâ sikimi sertleştiriyor, nabzımı hızlandırıyor ve içimdeki şehvet canavarını her fırsatta ayağa kaldırıyor.

Masamdaki dosyayı kapattıktan sonra sandalyeme çöküp arkama yaslanıyorum ve başımı ellerimin arasına alıyorum. Ellerimi artık olan saçlarımın arasında gezdiriyorum.

"Becer beni, bebeğim." O zaman onu kafamda görüyorum. Güzel, çarpıcı, erotik, akıllı, herhangi bir cerrahın eli olmadan mükemmel. Benim işim güzelliğe yardım etmek. Scarlett, bunu o icat etti ve beni seçti. Şimdi, her geçen gün onu kaybetmeye biraz daha yaklaşıyorum ve bu beni delirtiyor, hatta psikopatlaştırıyor.

Ellerim birbirine kenetlenmiş, işaret parmaklarım üst dudağımın ortasına dokunurken, masamın üzerinde duran ikimizin bakıyorum. Çoğu erkeğin düğün fotoğrafı olurdu, ama benim yoktu. Düğünümüz ikimiz için değildi. Annesinin gösteriş yapmak için yaptığı lanet olası bir köpek ve midilli gösterisiydi. O günle ilgili tek harika şey karıma yasal olarak sahip olmaktı. Onu sahiplenip kendime bağlayabilirdim. Benden ayrılmaya kalkarsa, ona bir sürü zorluk çıkaracaktım.

Bu hastalıklı ve saplantılı bir durum ama bir noktada Scarlett benim bu yönümü seviyordu. Masamdaki fotoğraf, benim kesinlikle deli olduğumu ve onu elimde tutmak ve sahiplenmek için her şeyi yapacağımı anlادığı gün çekildi.

Benim mükemmel kızım bunu yedi ve o gün kendini bana verdi -aklını, ruhunu ve erdemini.

Sandalyemde arkama yaslanıp o resme bakıyorum, sikim anında sertleşiyor, dar pantolonuma baskı yapıyor. Kısıtlamanın acısıyla karışık arzusunun acısı çok fazla ve neye ihtiyacım olduğunu biliyorum. Kemerimi çözüyorum, sonra pantolonumu açıyorum, sikimi serbest bırakıyorum ve sadece biraz rahatlamak için

Aşırı bir ihtiyaçla şaftımı sıkıca sıkıyorum. Yine de karımın muhteşem amının sıkılığıyla kıyaslanamaz bile.

Başımı arkaya atarak, Scarlett'in ön sevişme sırasında yaptığı gibi yavaşça sikimi okşamaya ve oynamaya başlıyorum ve ilk seferimizin anısına taşınıyorum.

....

"Bu üçüncü randevumuz ve yemin ederim kıskançlığını kontrol edemezsen evde buluşmaya başlamak zorunda kalacağız," diye şakacı bir şekilde azarlıyor Scarlett beni çatı katıma girerken. Ben onun arkasındayım, öfkemden kaynaklanan şehvetle yumruğum cebimde. Bu gece, ameliyat sonrası komplikasyonları olan bir müşterimin telefonuna bakmaya gittim ve koltuğumda Scarlett'i baştan çıkarmaya çalışan bir adam buldum.

Kıskançlığım yeni bir zirveye ulaşmış, sınır tanımıyordu. Neredeyse o adamı koltuğundan boğazından tutup koparacak, parayı masaya fırlatacak, Scarlett'in elinden tutup bizi buraya getirecektim.

"Gideon? Merhaba? Resmen mağara adamı moduna geçtin. Zavallı adama numaramı vermeyecektim. Randevum senken bunu neden yapayım ki?"

"Lanet olası bir randevu olmak istemiyorum," diye homurdanıyorum ve iki adımda onun üzerindeyim. Yüzünü kavrayıp dudaklarına öyle bir şiddetle yapışıyorum ki tökezliyor, ayağı kayıyor ama bir kolumla onu belinden yakalıyorum. İlk başta kaskatı kesiliyor, sanki karşı mı koyacağını yoksa teslim mi olacağını bilemiyor, ona ani saldırım karşısında kafası karışıyor. Ama dudağını ısırıp dilimle tenini yatıştırdığımda, kollarımda gevşediğini ve beni aynalı bir istekle öptüğünü hissediyorum.

İnleyerek göğüslerini göğsüme bastırıyor, omurgası kolumun üzerinde kıvrılıyor ve ben de bundan faydalanarak ellerimi gezdiriyorum. Aşağı uzanarak avucumu kalçasının arkasına, bu gece giydiği elbisenin hemen altına koydum. Yavaşça,

Her bir pürüzsüz tenin tadını çıkararak elbisesinin altına giriyorum. Elim kıçına ulaştığında o kadar sert sıkıyorum ki el izimin sonsuza dek orada kalacağına ikna oluyorum.

"Mmm," diye inliyor öpücüğün içinde. Dillerimizin savaşı hâlâ güçlü bir şekilde devam ediyor.

Bacaklarının arasına uzandığımda, işte o zaman hissettim. Külot giymemişti. Hayır, giymemiş ve bu sadece kıskançlığımı körüklüyor. Kim bu kadın ve bana ne yapmaya çalışıyor, beni öldürmeye mi?

Islak yarığını bulup pürüzsüz dudaklarıyla oynuyorum ve bu, başını geriye atıp haykırırken aramızdaki bağı koparıyor.

"Oh, Gideon! Lütfen."

Şeytani bir şekilde gülümsüyorum. İnlemeleri tahmin ya da hayal edebileceğimden çok daha iyi.

"Lütfen ne? Ne istiyorsun bebeğim?"

"Sen. Tanrım. Seni istiyorum. Seni istemeden duramıyorum. Senden başka kimseyi istemiyorum. Dokun bana. Lütfen," diye ağlıyor, utanmadan.

"Seni kirletmemi mi istiyorsun? Seni almamı mı? mi? Sana sahip olmamı mı bebeğim?" Klitorisile oynuyorum ve titreyerek geri çekiliyor. Omuzlarımı kavrayıp bana bakıyor. Gözleri büyümüş, bedenlerimiz almaya ve vermeye, almaya ve vermeye hazır. "Bunun ne anlama geldiğini anlamıyorsun. Bu senin son şansın. Bana kendini verirsen, onu geri alamazsın, Scarlett. Sana sahip olacağım. Kaçarsan, peşinden gelirim. Gitmeye çalışırsan, kalman için seni ikna ederim. Başka birini istersen, ne yapacağımı sorma bile."

Scarlett'in nefesi kesildi. "Bunu istiyorum. İlk beri bunu istiyorum. Sadece deli olduğumu düşünmeni istemedim." Dudağını ısırarak kızardı.

"Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun? Birine ait olmayı istemekten utanmamalısın. İstedığın bu olduğu sürece, o adam olmama izin vermende utanılacak bir şey yok."

Başını sallayarak eğiliyor ve boynumu öpüyor, emiyor ve ısırıyor, beni arzuluyor. Onun çaresizliğinin tadını çıkarıyorum.

"Siktir. Gel buraya." Eğilerek iki elimi elbisesinin altına soktum ve bir hamleyle onu kaldırdım. Bacaklarını etrafıma doluyor ve ben de boynumu ve çenemi ısırmaya ve tatmaya devam etmesine izin veriyorum. Bu erotik ve tam da onu sevdiğim gibi karşı çaresiz ve muhtaç, o kadar ki bunu göstermekten utanmıyor. yatak odama taşıyorum, kapıyı tekmeleyerek açıyorum ve doğruca yatağa götürüyorum. Onu nazikçe yere yatırıp üzerimden çözüyorum. Scarlett protesto çığlıkları atıyor.

"Sorun yok, bebeğim. Beni istediğin her şekilde geri kazanacaksın ama bunu benim yöntemimle yapmalısın."

"Ne istersen. Lütfen, söyle bana," diye yalvarıyor, doğruluyor ve ben geri çekilirken o masum bakışıyla onu becermem için adeta yalvarıyor.

"Önce bana tapacaksın. Sahiplenilmenin, kontrol edilmenin ve ele nasıl bir şey olduğunu bilmek istediğini söylüyorsun. Bunu öğreneceksin. Ben bu yatağa uzanacağım, sen de soyunup beni memnun edeceksin."

Yutkunuyor, kendini bana isteyerek teslim ettiği için pişmanlık duyuyor ama bir sonraki talebi dile getirdiğimde bu pişmanlık geçiyor.

"Sonra, geldiğimde, seni yatıracağım ve saatlerce sana bir kraliçe gibi davranacağım. Amını dilimle ve parmaklarımla sikeceğim. Sonra bu horoz için hazır olduğunuzda, yeterince aldığınızı düşünene kadar sizinle sevişeceğim."

Scarlett'in göğsü hızla inip kalkıyor, parlak gözleri, kızarmış boynu ve sıkılmış kalçaları gibi her yerinden uyarılmışlık damlıyordu. "Evet, efendim. Senin için her şeyi yaparım, Gideon. Buradaki tek sahiplenici, kıskanç kişi sen değilsin. Ama bunu yaparsak, paylaşmayacağım. Senden aldığımı başkasına veremezsin."

Ona yaklaşırken sinsice kıkırdıyorum, boynunu hafif bir güçle kavıyorum ve dudaklarımı onunkilere birkaç santim yaklaştırıyorum.

"Asla paylaşmam. Ayrıca, bunu denemek için bile boş zaman olmayacak, çünkü ben değilken işte benim insafıma kalacaksın. Biz uyandıracağız ve uykuya

dalacağız

ve bu sadece bir söz değil. Bu bir tehdit, güzelim."

"Sadece seni istiyorum," diye ilan ediyor.

"Güzel. Şimdi ayağa kalk ve benim için soyun. En yeni eşyama açışını izleyeyim."

Yavaşça başını sallayarak ayağa kalkıyor. Onu kucağıma aldığımda topuklu ayakkabılarını çoktan kaybetmişti, beni izliyor ve kare yakalı, vücuda oturan, siyah elbisesinin askılarını çıkarıyor. Arkasına uzanarak çok az bir çabayla fermuarını açıyor, elbise kayıyor ve kollarından aşağı kayan askıların erotik görüntüsü beni benden alıyor.

"Siktir. Çok güzelsin. Devam et." Siyah, transparan, dantelli bir sütyenden başka bir şey giymemiş, bir gram bile yağ yok, teninde tek bir yara izi bile yok. Sıkı karın kasları ama kadınsı, göbek deliğini avuçlamak istiyorum. Kokusu tıraşlı ve o dudakları ısırmayı çok istiyorum. Söz konusu olduğunda bir canavara dönüşüyorum, avını avlayan ilkel bir eşe.

"Afrodit. Bir tanrının elinden çıkmış bir sanat eseri."

"Bana hiçbir sorunum yokmuş gibi hissettiriyorsun."

Bu yorum beni şaşırttı.

"Size aksini kim söylediye kör bir adammış."

Başını sallar ve son giysisini de kaybeder. Sütyenini. Şimdi çıplak ve benim için sergileniyor, göğüsleri mükemmel. Her elime sığabilirlerdi, ten rengi meme uçları olan yumuşak fildişi küreler.

"Siktir." Kelimeleri bulamıyorum. Onun hakkını verecek bir kelime bulamıyorum.

"Seni görmeme izin ver, lütfen," diye yalvarıyor.

Onu inkar etmiyorum. Mükemmellik önümde dururken nasıl inkar edebilirim ki? Kimse onu istediği şeyden mahrum edemez.

Ben soyunurken o beni izliyor ve gözlerim ona kalıyor. Dudağını ısırarak, tıpkı benim onunkini yaptığım gibi, ortaya çıkardığım her santimlik tenden açıkça zevk alıyor. Tamamen soyduğumda yatağa geçiyorum ve sırtüstü uzanıyorum, bacaklarım açık, bacaklarım

ellerim başımın arkasında ve taş gibi sertleşmiş sikim karnıma doğru kıvrılıyor. Yatağın yanında durup benim yönlendirmemi bekliyor

"Yatağa tırman ve beni tepeden tırnağa öp, sonra da sikimi emebilirsin bebeğim."

Gergin bir enerji onu ele geçirir.

"Bebeğim?"

"Mm-hm?" diye cevap veriyor, gergin bir şekilde ellerini sıkarak. "Bakire misin?" Bunu biliyorum. Hissediyorum. Onda hissedebiliyorum.

Ve içimdeki alfa ruhumun ön saflarına kükrüyor, göğsüm kabarıyor.

"Evet. Hâlâ yapmamı istiyor musun...? Bana ne öğretirsen öğrenebilirim." Yatağa tırmanıp üzerime çıktı ve beni hevesle öptü.

Onu hafifçe geriye itmek için büyük kısıtlama kullanmak zorundayım, bu da kış yanaklarının horozuma dokunmasına neden oluyor.

"Seni başka türlü istemezdim. Başka hiçbir erkek senin herhangi bir parçanı talep etmedi. Ruhların kurtulduğunu düşün, çünkü ben olsam kesinlikle o orospu çocuklarının peşine ."

Dudaklarını ısırarak kıkırdıyor, kıvrıcık sarı saçları öne düşüp göğsümü sıyrıyor. Düşen parçayı kulağının arkasına sıkıştırarak onu nazikçe öpüyorum ve yumuşak tarafımı gösteriyorum.

"Hazır olduğuna emin , bebeğim?"

"Evet." Yanıtı hiç duraksamadan gelir. "O zaman beni sevdiğini göster. Benimle ilgilen."

Başını sallayarak başını biraz kaldırıyor ve alnımı öpüyor, burnuma doğru ilerliyor, sonra her bir yanağımı ve son olarak dudaklarımı. Dillerimiz yavaşça, sevgiyle, romantik bir okşamayla birbirine değiyor. Aramızdaki yakınlık sadece onun ruhuna değil, benim ruhuma da dokunuyor.

Üzerimden inerek boynumu, göğsümü öpüyor, meme uçlarımı yalıyor, karın kaslarımın ortasından aşağıya iniyor, sonra altlarında V'yi oluşturan her bir kas parçasını öpüyor. Büyülenmiş bir şekilde izliyorum, güzelliği aklıma kazıyorum. Eğer ben olsaydım

yarın tüm hafızamı kaybetsem, bunun hala kalacağını biliyorum.

Dilini göbek deliğimin etrafında döndürdükten sonra, sikimin ucunu emerken sarsılıyorum ve inliyorum, çenem gevşiyor. "Siktir, bebeğim. Beni uyarmalısın."

İşte o zaman duyuyorum, burnunu çekiyor. Yüzüne baktım, işte orada. Scarlett ağlıyordu. Doğrulup onu kollarıma almak için acele ettim, yüzünü avuçladım ve incinip incinmediğini anlamak için ona . Durumun böyle olmadığını görünce onu sorguladım. "Bu çok mu erken oldu? Bebeğim, bunu yapmak zorunda değiliz. Sorun değil. Hazır olduğunda yapabiliriz."

Scarlett cevap vermiyor. Onun yerine başını boynuma yaslayıp ağlıyor ve kendi kendine küfrediyor. "Ben tam bir aptalım."

"Scarlett, konuş benimle." Onu kuvvetle kavrayarak üzerime çıkmasını sağlıyorum ve her zaman yaptığım gibi boynunu sahiplenerek tutuyorum.

"Hayır, ben aptalım."

"Kahretsin, bebeğim, ne?" Homurdanıyorum ve bu onun sonunda bakışlarımla buluşmasını .

"Ben... Ben seni seviyorum ve daha önce hiç sevilmedim ve şimdi buradayım, sevmesi mümkün olmayan bir adamı seviyorum-"

"Seni seviyor muyum?" Onun için bitiriyorum. Bu muhteşem yaratık ne kadar da yanılıyor. Eğilip bir elimle komodinine uzanıyorum, kayganlaştırıcıyı çıkarıyorum ve o sadece beni izliyor, cevap vermediğim için açıkça şaşırmış.

"Gideon? Bir şey söyle lütfen."

Onu görmezden geliyorum, kapağı çıkarıp kayganlaştırıcıyı sikimin başına döküyorum, açık şişeyi yere atıyorum, ortalığı dağıtmasını umursamıyorum. Sikimi tutup inliyorum, kayganlaştırıcıyı şaftıma yukarı ve aşağı doğru yayıyorum.

Kalçalarını kavradığımda, "Gideon, bekle!" diye haykırdı.

Bir an bile düşünmeden gözlerimi ona dikiyorum ve çılgınlık atarken engelini kırarak onu şaftımın üzerine kaydırıyorum. Yerleştğinde ve ben artık

Kadınım, boştaki elimle çenesini tutup dikkatini tekrar bana çekiyorum.

"Seni seviyorum. Seni seviyorum. Seni seviyorum, Scarlett." Bunu bilmesi gerekiyordu ve şimdi biliyor. Onu ilk günden beri seviyordum ve şimdi sahiplenildi, sahiplenildi ve söz veriyorum artık geri dönülmez bir şekilde benim. Onu kendimle dolduruyorum ve bizi sonsuza dek bağlıyorum.

....

"Oh lanet olsun!" Flashback'ten çıkıyorum, gözlerim o geceki fotoğrafına kayıyor ve boşalıyorum, sıcak fışkırmalar eklemelerimin üzerinden ve aşağı dökülüyor.

"Scarlett, bebeğim. Scarlett," diye inliyorum kendimden geçerek.

Nefesim durulup mantıklı beynim tekrar ön plana çıktığında üzerimi temizliyorum ve Jessica'nın ön bürodaki telefonunun düğmesine basıyorum.

"Evet, Dr. Pierce?"

"Günün geri kalanı için randevularımı iptal et. Ben gidiyorum."

O cevap vermeden telefonu kapatıp ayağa kalkıyorum ve beyaz önlüğümü çıkarıyorum. Anahtarlarımı ve telefonumu alıp kapıya yöneliyorum.

Scarlett bana sorunun ne olduğunu söyleyecek, ben de ona benim olduğunu hatırlatacağım ve onu karım malım olarak geri alacağım.

"Artık benden kaçmak yok, bebeğim."

CHAPTER 5

Scarlett

Ofisinden ayrıldım ve eve gidip gece için çocukların eşyalarını topladım, market alışverişine gittim, sonra çocukları aldım. Otomatik pilotta ilerliyordum, zihnim hala evliliğimin önündeki en yeni engel olan Jessica'ya takılmıştı. Güvensizliğimle kendi kendime koyduğum bir engel. Ama tıpkı ilişkimizin ilk gününden beri olduğu gibi, Gideon'un gözünü korkutmuştum, onun sert güzelliğinden ve bununla birlikte gelen kadın ilgisinden korkuyordum.

Jessica, bu entrikacı kadının belli ki bir ajandası var. Buna altıncı his diyebilirsiniz ama bekleme odasına girdiğimde neredeyse bunu hissettim, tattım ve kokladım. Bana ait olanı istiyordu ve benim onun önündeki engel olmam umurunda değildi. Kocama sahip olmak için onu yıkmaya, üzerinden buldozerle geçmeye hazırdı ve onu suçlayamıyorum bile. Bir parçam onun yerinde olsaydım benim de aynı şeyi yapacağıma inanıyor. Gideon sadece tanışıp şehvet duyduğunuz bir adam değil. Zihninizde ve arzunuzda sonsuza dek sürecektir istilacı ve kalıcı bir etki bırakıyor.

Çocuklarla birlikte mutfak masasında, onları Rose'un evine bırakmadan önce ev ödevleri ve el işleri üzerinde çalışıyoruz. Leylak her zamanki gibi benimle konuşuyor, Junior ise elindeki projeyle yakından ilgilenerek mükemmel olduğundan emin olmaya çalışıyor. Oğlumuza Gideon Jr. adını verdiğimizde uğursuzluk getirdik, çünkü görünüşünden her şeyin her zaman eşit, simetrik ve kusursuz olması ihtiyacına kadar *tıpkı* babası gibi.

İkisinin de çalışmasını izliyor ve manzaranın tadını çıkarıyorum. Bu hayat her zaman istediğim ve sahip olacağımı hiç düşünmediğim bir şeydi, özellikle de elde ettiğim şekilde. Gideon tanıştığımızda bir güçtü, bizi birkaç ay içinde sıfırdan altmışa çıkardı ve beni büyüledi. Beni kendi malı gibi sahiplendi. Yine de okula gittim, hep umduğum gibi işletme diplomamı aldım. Ama evde kalan bir anne olmanın ruhumu başka hiçbir şey gibi doldurmadığını keşfettim. Yine de son birkaç yıldır, yerini dolduramadığım bir boşluk var ve Gideon'u tanıdığım kadarıyla o da yerini dolduramıyor; aksi takdirde şimdiye kadar tamir ederdi.

Bugün ofisine gittiğimde, benim gerginliğimi ve özellikle de güvensiz kıskançlığımı her zaman hissedebildiği için alışılmadık şekilde etkilenmemiş gibi davrandı. Ama belki de onu bir tehdit olarak görmüyordur.

Belki de hepsi kafamın içindedir?

Deliriyor muyum? Deliriyor muyum?

Kocamın neden artık beni istemediğini hissettiğimi anlamlandırmak için zihnimde bütün bir hikaye uyduruyorum.

Gideon beni istemediğini hiçbir zaman söylemedi, ima bile etmedi. Aslında her gün beni ne kadar sevdiğini ve istediğini hatırlatıyor. Yine de, işte buradayım, tüm gerçekler ve kanıtlar önümde duruyor ve ben hala neden bizi sabote ettiğime dair bir bahane bulmaya çalışıyorum.

"Baba! Eve erken geldin!" Leylak beni karanlık düşüncelerimden çekip çıkarıyor ve mutfakta duran Gideon'a doğru koştuğunu görüyorum. Saat daha 15:20, yani eve gelmesi için çok erken. Endişelenmeye başlıyorum.

"Bir şey mi oldu? Ofiste her şey yolunda mı?" Ayağa kalkıyorum, Gideon Jr. babasını selamlamak için etrafımda koşuyor. Her ikisine de sarılıp başlarından öperek ilgi gösteriyor ve "Annemle babam konuşabilsinler" diye onları bir süreliğine odalarına gitmeye teşvik ediyor.

Midem bulanıyor. Ne olacak şimdi? Çocuklarımız onun dediğini yapıyor, oynayabilecekleri bazı oyuncaklardan bahsediyor ve ayak sesleri merdivenlerde kayboluyor. Olduğum yere yapışıp kalıyorum, kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. Gideon da hareket etmiyor. Olduğu yerde sabit duruyor, elleri iş pantolonunun içinde, pahalı Rolex'i pencereden gelen güneş ışığını yakalıyor. Dikkatimi çekiyor ve sonra konuşuyor.

"Buraya gel, bebeğim. Hemen şimdi," diye emrediyor alçak bir sesle. Sanki onun sesiyle kontrol ediliyormuş gibi yapıyorum. Her adım ağır ve ürkütücü geliyor. Ona ulaştığımda, sağ elinin orta ve işaret parmaklarını tutuyor ve bana yaklaşmamı işaret ediyor. Son iki adımı atıyorum ve bunu yaparak artık birbirimizden kıl payı uzaklaşmış oluyoruz. Artık onun erişebileceği mesafedeyim, kalçalarımı tutuyor ve beni zahmetsizce tezgâhın üzerine yerleştirerek hapsediyor. Yumruklarını iki yanıma yerleştiriyor ve ben yutkunuyorum. Kolonyasını koklamak ve kendimi bu kadar güvensiz hissederken onun bu kadar yakınımda olması beni bunaltıyor.

"Kadınımın benimle mutlu olmadığını fark etmediğimi mi sanıyorsun?" diye soruyor.

"Ne?" diye sordum. Şaşkınlıkla soruyorum, çünkü sanki burada bile değilken zihnimi okumuş gibiydi, sanki düşüncelerim telepatikti, doğrudan ona gidiyor, onu eve çağırıyordu.

"Scarlett, oynama. Karımın benimle konuşmasını istiyorum. Ofiste ne oldu? Keyfin yerinde değildi ve ben bunu hissettim."

Yanılmışım. O biliyordu. Gideon beni hâlâ tanıyor ve bu içimde umut uyandırıyor.

"Bir şey yok. Sadece deliriyorum." Bu konuşmayı yapmaya hazır olup olmadığımın emin olamadığım için konuyu geçiştirmeye çalışıyorum.

"O muydu? Yeni resepsiyonistimden hoşlanmadın mı?"

Bingo. Yine, sanki gerçekten kafamın içindeymiş gibi, ilk denemede tahmin ediyor ve artık bir çıkış yolum var. Yere bakıp ellerimi sıkıyorum.

"Benden saklanma, Scar. Benim. Ben senin kocanım. En iyi arkadaşın. Resepsiyonist mi?"

Onun adını söylememesini özlemiyorum. Bu da benim biraz daha açılmamı sağlıyor. "Evet. Ondan korkuyorum," diye itiraf ediyorum.

Alnımı öpüyor, dudaklarının orada kalmasına izin veriyor ve derin bir nefes veriyor. "Burada oturup seni sevdiğimi ve asla karışmasına izin vermeyeceğimi söyleyebilirim ama bu ne olduğum adam ne de olmaya söz verdiğim koca. Eğer seni korkutursa, onu kovarım."

"Gideon, hayır!" Hemen dışarı fırlıyorum, kalçalarını tutup gözlerinin içine bakıyorum, anlık suçluluk duygusu midemin çukurunu dolduruyor. "Yardıma ihtiyacın var ve ne kadar kıskanırsam kıskanayım ya da ne kadar ayrı düşer gibi görünürsek görünelim, aldatmayacağımı biliyorum," diyorum ona, her şeyden çok sözlerimle kendimi ikna etmeye çalışarak.

"Asla." Tek kelime, güçlü bir beyan. Neredeyse korkutucu.

"Bugünü unut gitsin. Tamam, seni endişelendirdiğim ve bu yüzden eve gelmene neden olduğum için özür dilerim. Geri dönebilirsin. Ben iyiyim," diye yalan söyleyerek doğru olmayan bir şeye inanması için yalvarıyorum. Onun eve dönmesini istiyorum; onunla birlikte oraya dönme fikri beni hasta ediyor.

"Hayır, orada olmak istemiyorum. İhtiyacım olan ve olmak istediğim yer burada seninle olmak. İkimiz üzerinde çalışmak."

"Burada üzerinde çalışacak bir şey yok." Omuz silkiyorum, umursamaz görünmeye çalışıyorum, ama o beni anlıyor.

"Evet, var. Sen ve ben birbirimizden o kadar uzaklaştık ki bu beni çıldırtıyor. Beni delirtiyorsun," itiraf ediyor ve ben bir parça suçluluk hissediyorum.

" bir niyetim yok. Sadece *bende* bir şeyler var. gereken bir şey var."

"Saçmalık, bebeğim. Yemin ettik ve bu yeminler iyi ya da kötü içindi. Ve sen ihtiyacım olan bir şeyi saklıyorsun. Benim için hayati olan bir şeyi." Alnımı tekrar öpüyor, bana karşı çok yumuşak ve nazik davranıyor - onun aksine.

"Ne?"

"Sen, Scar. Karımı geri istiyorum ve bunu sana doğru şekilde söylemek için gereken çabayı biliyorum."

Tanrım. Çok kötü bir eşim.

"Sorun o değil. İçimde bir şeyler ters gidiyor ve bunun acısını istemeden de olsa senden çıkarıyorum. Ve bu benim pisliğim, senin değil."

Bana bakıyor ve o anda aklına bir fikir görüyorum.

"Ne?"

Gideon sanki bana hava durumunu gibi, "Evlen benimle," diyor.

"Ne?" Ağırılığı hafifletmeye çalıştığını düşünerek kıkırdıyorum.

"Benimle tekrar evlen. başlatalım."

"Gideon, düğünümüz için zaten bir servet harcadın ve bunu yapmamıza gerek yok. Ben kendi işimi hallederim-"

Sözümü kesti. "O düğün annen içindi. Sen ve ben için değil. Biz sadece onun emrindeki Barbie ve Ken bebekleriydik."

"Yani... ne? Bir tane daha planlayalım ama kendi mi yapalım?" Bu fikri düşünürken, gözlerim fal taşı gibi açılmış bir şekilde ona bakıyorum.

"Büyük bir şey değil. Önümüzdeki Cumartesi Cupid's Wedding Chapel'e gidebiliriz. Sen, ben ve çocuklar. Ve birbirimize olan aşkımızı gerçekten önemli olanlarla birlikte ilan ederiz."

Kalbim neredeyse göğsümden fırlayacaktı. Gideon bizi düzeltmeyi çok istiyor, sorun ben olduğum için işi yapması gereken benim.

"Vegas tarzı gerçek bir düğün mü?" Gülüyorum.

"Evet, sadece Elvis yok." Yüzünü buruşturarak başını sallıyor ve ben yine gülüyorum, kalbim büyük bir neşe ve umutla çarpıyor. Uzun zamandır kendime bu kadar güvenmemiştim ve Gideon beni mutlu etmek için elinden geleni yapıyor. Bu nasıl benim hayatım ve böylesine mükemmel bir adamdan nasıl bu kadar şüphe duyabiliyorum?

"Seninle tekrar evlenirim. Bunu yüz kere daha yaparım," diye fısıldıyorum, kollarımı bacaklarımı vücuduna dolayarak onu öpücük için kendime çekiyorum. Her saniye daha da yoğunlaşan öpücüğü kontrol ederken geniş avuç içleri tüm yüzümü kaplıyor. Ona karşı sürtünmeye başlıyorum. Bedenim ve ruhum diğer yarısını özlüyor.

O ısıyor, yalıyor ve emiyor, ben de aynısını yapıyorum. Karın kaslarını kendi zevkim için kullanıyorum, tekrar tekrar sürtünüyorum ve çok uzun zamandır orgazmın geldiğini hissediyorum. Ama tıpkı onun bildiği gibi, bana gelmemi söylemesine ihtiyacım var, yoksa gelemeyeceğim.

"Gelebilirsin bebeğim. Bırak."

"Evet efendim," diye tıslıyorum ve boynumu yalayıp emerken başımı arkaya atıyorum. Elimin tersini kullanarak iniltimi bastırmak için ısıyorum.

"Kahretsin, bu çok güzeldi."

Aşağı inerken göbeğim hâlâ zonkluyordu. "Çocukları annene götürdükten sonra, iyiliğinin karşılığını vereceğim."

"Hayır, yapmayacaksın."

Beni yapacağımı *söyleyip* sonra vazgeçmekle suçladığını düşünerek kalbim sıkışıyor - geçmişte yaptığım gibi - utanç içinde başımı *öne* eğiyorum. "Özür dilerim. Sana o kadar söz vermemeliydim-"

"Şşt," diyerek beni durduruyor ve işaret parmağını dudaklarımın üzerine koyuyor. "Mesele o değil, Scar. Yenilenmemizin özel olmasını istiyorum ve bu da benim güzel, günahkâr, son derece seksi karım için bir düğün gecesi demek."

İşte bu beni kıpkırmızı yaptı.

"Ne centilmen ama," diye takılıyorum.

"Evet. Olmaya çalışmalıyım, çünkü seni ilk seferde bundan mahrum bıraktım," diye kabul ediyor, ilk seferimize atıfta bulunarak.

"Bekaretimi kaybetmenin, kendimi sana vermenin en iyi yolu buydu. Çok güzeldi." Zihnimin gözünden geçen kısa bir bakışta bizi görüyorum, fısıltıyla seni seviyorum derken birlikte orgazm oluyoruz.

"Kendini bana tamamen açtığın o güne kadar bir meleği kanlı canlı hiç görmemiştim," diyor tatlı tatlı, yanağını okşuyor ve ben de yumuşak dokunuşa doğru eğiliyorum.

"Ve bana hiçbir zaman bir tanrı dokunmamıştı," diye kocama dönüyorum.

Bu gün çok kötü başladı ve şimdi yeni bir şafak, farklı bir gün, hatta farklı bir yıl gibi geliyor ve yavaş yavaş sorunlar, iğrenç kıskançlıklar ve güvensizlikler zihnimin gerisinde kayboluyor, geriye Gideon'un neden olduğu endorfinlerle dolu bir zihin kalıyor.

"Gideon?" Beni net bir şekilde duyduğundan emin olmak için adını söylüyorum.

"Evet, aşkım?"

"Seni seviyorum ve bunu bizim için istiyorum. Eski halimize dönmemizi istiyorum... ama daha iyisini. Tek istediğim seninle yaşlanmak ve daha da yakınlaşmak."

"Siktir, bebeğim. Sen çok mükemmelsin. Öp beni, sonra da bugünü çocuklarla geçirelim. Bebeklerimi özledim." Dudağımı ısırarak yarıya kadar eğildim ve nazik bir dokunuş paylaştık.

"Rose'u arayıp planlarda bir değişiklik olduğunu söyleyeceğim," diye cevap veriyorum.

Günün geri kalanında gelecek Cumartesi gününü düşünüyorum ve en sevdiğim üç insanın gülüp oynamasını izleyerek bu pastaya krema ekliyorum.

CHAPTER 6

Gideon

Geçen hafta eşimle çok güzel geçti. Havada bir değişiklik var, umudun varlığı var.

"Baba, neden yumurtalı ekmeğinin üzerinde çilek seviyorsun?"

Yanımdaki Junior'a gülümsüyorum. Bugün Cuma ve keşke işe gitmek zorunda olmasaydım, çünkü yarın karımla yeniden evleneceğim ve sonra onu eve getirip aramızdaki bağı yeniden kuracağım.

"Çünkü çilekleri severim ve annem onları benim için böyle yapar." Mutfak tezgahında bir okul projesini bitirmekte olan Lilac ve Scarlett'e bakıyorum, karım da bana bakıyor. Ona göz kırpıyorum, alt dudagımı yalıyorum ve onu yüzünden göğüslerine, sonra tekrar geriye doğru süzüyorum.

Cinsel gerilim gittikçe ve bu da sevişmek için yemin törenimizin yenilenmesine kadar bekleyeceğimiz plana sadık kalmamızı zorlaştırıyor.

Dudaklarını utangaç bir şekilde bükerek, "Dur," diyor ve ben de dikkatimi tekrar Gideon'a veriyorum.

"Sen ve Leylak annemle babamın yemin göreceğiniz için heyecanlı mısınız?" diye sordum.

"Bunu neden yapıyorsun anne?" Leylak da karşılık olarak sorar. Junior'ın umurunda bile değildir; romantik şeyler söz konusu olduğunda tipik bir çocuktur.

"Birbirimizi çok ama çok seviyoruz ve bunu kutlayabilmek istiyoruz. Bu kez, birbirimize ve ikinize verdiğimiz sözleri görmek için siz de orada olacaksınız."

"Bu çok havalı. Baba, umarım beni senin annemi gibi seven birini bulurum," diyor Lilac ve ben neredeyse yemeğimde boğuluyorum. Scarlett kıkırdıyor. Tanrım, umarım küçük kızım sevmez. Ne kadar deli olduğumu biliyorum ve sadece sonsuza kadar bekâr kalması için dua edebilirim.

"Fark etmez, çünkü hayatında ihtiyacın olan tek erkek kardeşin ve benim."

Gözlerini devirerek annesiyle birlikte gülüyor. "Hayır, erkek arkadaş gibi demek istedim."

Bu sefer, yüzümdeki tüm renk boşalıyor.

"Scarlett," diye bağırarak yardım istiyorum ve kalp atışlarımın hızlandığını hissediyorum, o da bunun histerik olduğunu düşünüyor.

"Her neyse, bu işi bitirmeliyiz. Erkek arkadaş muhabbetini şimdilik rafa kaldıralım." Karım konuşmayı değiştiriyor ama ben hâlâ kendi deliliğimin içinde kaybolmuş durumdayım. Leylak erkek arkadaşın ne olduğunu nereden bilebilir ki? Daha beş yaşında!

O anda Scarlett'in beni işe bırakmasını istediğime karar verdim, böylece çocukları okula bırakabilecek ve ilk evlendiğimizde yaptığımız gibi onunla biraz daha fazla zaman geçirebilecektim.

"O benim ölümüm olacak, bebeğim. Bunu senin yapacağını sanıyordum ama hayır. Benim küçük kızım pastayı alacak." Elimi Scarlett'in dizine koydum, yola ama boşta kalan elimi Scarlett'in dizini çekiştirmek için kullandım.

kot pantolon, parmağım oradaki yırtık ve deliklerden tene dokunuyor ve oynuyor.

"Küçük bir kızı çok istedin ve bir tane aldın. Eninde sonunda bir erkek arkadaşı olacak." Scarlett gülüyor ve ben de onu hafifçe çimdikliyorum. "Ow!" Kıkırdıyor.

"Benimle taşak geçme, bebeğim. Bu işte iyi değilim. Sana nasıl aşık olduğumu biliyorsun. Bunu on iki kere düşün. İlk erkek onun kalbini kırarsa ne olur? Hapse gireceğim." Bir ışıktta durup bu fikre odaklandım.

"Hayır, o da annesi gibi. Doğru kişiyi bekleyecek ve sonsuza kadar onu seçecek."

Yumuşak gözlerle ona baktığımda bana daha da güzel görünüyor. Makyajsız, saçları gevşek bukleler halinde ve rahat görünümü bir şekilde bir gelinlikten bile daha güzel görünüyor.

Ona doğru eğildim ve bacağındaki boş elimle çenesini kavrayarak fısıldadım: "Bunu asla unutmasan iyi edersin. Tanrım, seni seviyorum güzelim."

Scarlett kızardı. Bugün bile onun üzerinde bu güce sahibim ve bu kutsal saydığım bir güç.

"Öp beni," .

"Evet, efendim." Bana ondan ayrı geçireceğim belki bir saati ancak çıkarabilecek kalıcı bir öpücük veriyor, çünkü ona o kadar muhtacım ki.

Işık yeşile dönüyor ve önceki pozisyonuma devam ediyorum. Ofise vardığımızda arabanın önünde buluşuyoruz ve ben eğilip kollarımı onun beline doluyorum. "Seni seviyorum. Bunu biliyorsun, değil mi?" Soruyorum.

"Evet. Ve seni seviyorum."

"Bu biziz. Yarın. Sen, ben ve çocuklar, başka kimse yok. Bunu başaracağız. Tek istediğim sensin, tamam mı? Sahip olmam gereken tek kadın," diyorum inançla, sadece onu sevdiğimi ve bize geri dönmek istediğimi bilmesine ihtiyacım var.

"Sabırsızlanıyorum. Beyazlar içinde olan ben olacağım," diye göz kırparak ekliyor.

"Seni yalnız yakaladığımda o lanet elbiseyi mahvedeceğim."

"Gideon!" Scarlett hakarete uğramış gibi davranıyor, ama bu şakacı yanını sevdiğini biliyorum. Onu bir kez daha öpüyorum, kışını tutuyorum ve sürücü tarafına doğru yürürken ıslık çalıyorum. Kot pantolonunun içinde kalçalarının sallanışını izliyorum. "İşine git, seni vahşi."

Gülerek içeri girdim. Jessica zaten oradaydı, bir kahve ve birkaç posta bekliyordu. Ona sert bir selam veriyorum, geçen hafta karım hakkında söylediği sözlerden hâlâ pek memnun değilim. Ama o zamandan beri en iyi davranışını sergiliyor, sorumluluklarını ekstra çabayla yerine getiriyor, Scar'ın ondan korktuğunu söylemesinin ardından onu anında kovmamamın tek nedeni bu olabilir.

"Günaydın, Dr. Pierce. David ofisinizde sizi bekliyor."

Liseden en yakın arkadaşımın neden burada olduğunu merak ederek ona bakıyorum. Ama sonra anladım. Düşün. Geçen gün onlarla parka gittiğinde çocuklar bir şey söylemiş olmalı.

"Teşekkür . Kahve için teşekkürler," diyorum ve ofisime geri dönüyorum. Kendimi en iyi arkadaşımın bekâr hayatı koluna gizleyeceği her türlü maskaralığa hazırlıyorum.

Ofisime girdiğimde beni sandalyemde oturmuş ve ayaklarını masama uzatmış bir şekilde karşıladı. David iş kıyafetlerini giymiş; benim hemen üst sokağымda diş hekimi.

"Senin işin yok mu David?"

Gülüyor. "Neden burada olduğumu biliyor olmalısın. En iyi arkadaşımın karısıyla nikâh tazeleyeceğini ve beni davet etmeyeceğini mi söylüyorsun?"

"Yeminini mi yeniliyorsun?" Jessica arkamdan seslendi.

Dönüyorum, elinde bir şişe su olduğunu görüyorum. "Evet, öyle. Yarın." Masamın karşı tarafına David 'in olduğu yere geçiyorum ve postasını masamın üzerine yerleştiriyorum,

ceketimi çıkarıyorum. Jessica beni takip ediyor ve David'e artık onun için olduğunu bildiğim su şişesini uzatıyor.

"Teşekkür ederim, güzelim." Klasik David. Eğer kızın göğüsleri ve amcığı varsa, peşinden gider. "Bana söylemediğin için ne kadar kızgın olduğumu söyleyerek zaman geçirirdim ama bunun için fazla zamanımız olmadığına göre, bu gece dışarı çıkacağımızı haber vereyim. Bir bekârlığa veda partisi, eğer istersen."

Birden, çatı katıma bir striptizci getirdiği ve kuduz bir köpek gibi onunla savaşmak zorunda kaldığım gerçek bekarlığa veda partime geri döndüm.

"Hayır. Hayatta olmaz," diyorum ona. Jessica kıpırdamadı ve ben de bunu fark ettim. "Artık gidebilirsin." Sesim amaçladığımdan daha sertti.

Sonra aklıma geldi. Onun yerine geçecek birini bulmalıyım. Jessica karımı huzursuz ediyor ve bunu bilmek kadın söz konusu olduğunda ağzımda acı bir tat bırakıyor. Bunu zihinsel olarak yapılacaklar listeme ekliyorum - en kısa zamanda yeni bir resepsiyonist bulmak.

"Evet, Dr. Pierce." Koşarak uzaklaşıyor ve benim dikkatim David'e geri dönüyor.

"Hayır. Biz artık genç bekarlar değiliz. Ben zaten evliyim. Hiçbir şey yapmıyoruz."

"Çok geç. Scar'ın kızlarını aradım. Onu dışarı çıkarıyorlar, biz de seni çıkarıyoruz."

Tüylerim diken diken oluyor, onun bensiz dışarı çıktığını düşündükçe içim daralıyor. "Onu nereye götürüyorlar?" diye çıkışıyorum.

"Sakin ol Hulk. Onlara erkek striptizci yok dedim yoksa kellemi alırsın. Şimdi kabul et, yoksa seni sürüklerim."

Ellerimi kalçalarımaya koyarak başımı geriye atıyorum ve derin bir nefes alıyorum.

"Siktir, tamam. Ama geçen seferki gibi olursa kıcını tekmelerim," diye tehdit ediyorum.

Bir selam ve muzaffer bir sırtışıla ayağa kalktı. Yanıma gelip sırtımı sıvazlıyor.

"Harika. İşten sonra seni almaya geleceğim. Hazır ol."

Geri çekilmesini ve kapıyı kapatmasını izliyorum.

Bu, Scarlett'in yakında öğreneceği anlamına ve ilk kontrol eden ben olmak ve onun doğru kafa yapısında olduğundan emin olmak istiyorum. Onun endişelenmesine ihtiyacım yok, özellikle de sonsuza dek sürecekmış gibi görünen ama sadece bir hafta olan özel günden önceki gece. Cebimden telefonumu çıkarıp onu aradım.

"Alo," Scarlett'in şehvetli sesi hat boyunca titreşiyor.

"Bebeğim, David'le ya da kızlardan biriyle konuştun mu?"

Boğazını temizlerken, cevabı zaten biliyorum. "Evet."

Tek verdiği cevap bu.

"Hey. Geçen seferki gibi bir şey vaat etmedi, ben de öğrenir öğrenmez seni aradım. Nerede o güzel kafan?"

Hamile bir duraklama var.

"Gerginim ama sana güveniyorum. Seni seviyorum." Son kısmı neredeyse umutsuzca söylüyor. Hâlâ kıskanıyor olması beni tahrik ediyor ama bir tehdit olmadığını bilmesini istiyorum. İlk günden beri, hiç baştan çıkarıcı bir şey olmadı.

"Öyle söyleme bebeğim. Buraya geri gelip bunu hatırlatmamı ister misin?" Hayır diyeceğini biliyorum ama kapı çalınıp açılınca şaşırıyorum.

Endişeli bir bakışla kapı aralığında duran büyüleyici eşim orada duruyor. Elindeki telefonu yanına bırakıp içeri giriyor ve kapıyı kapatıyor. Saniyeler içinde ayağa kalktım ve onu kapının arkasına kafesledim.

"Lanet olsun, yüzündeki o ifadeyi seviyorum ama nefret ediyorum."

"Neden böyleyiz? Neden bu kadar kıskancız?" diye fısıldıyor, bana dokunuyor, gömleğimin düğmelerini açıyor ve atletimin altındaki tenimi buluyor.

"Çünkü biz birbirimiz için deli oluyoruz. Bunun değişmesini asla istemiyorum."

Tırnaklarını alt karın kaslarımın ve oblik kaslarımın üzerinde gezdiriyor.

"Dur. Bebeğim. Lütfen. Kendimi daha fazla kontrol edemiyorum. Sana sahip olmayalı çok uzun zaman oldu. Daha da kötüleştirme." Birden bizi hareket ettirdi, benimle yer değiştirdi. Sırtım kapıya çarpıyor ve karımın gözlerinde eskiden var olan o kıvılcım yeniden . Pantolonumla uğraşırken, benim çok daha uzun boylu ve onun üzerinde duran bedenime bakıyor.

"Bence seni sevebilecek ve seni sevdiğin gibi becerebilecek tek kadın olduğumu hatırlatmayı hak ediyorsun." Dizlerinin üzerine çökerek taş gibi sertleşmiş sikimi serbest bırakıyor ve ben inliyorum. "Bu sert, uzun, kalın siki ağzıma ilk nasıl aldığımı hatırlıyor musun? Bana nasıl öğretmek zorunda kaldığını?"

Onu öğürmeden tam boy alabilmesi için eğittim.

"Bebeğim?" Yapmak üzere olduğu şey konusunda onu uyarmak için başının yanlarından tutuyorum. Ama daha tek kelime bile edemedi beni -tüm beni- ağzına alıyor, arkaya ve boğazına kadar. Başım geriye düşüyor, kapıya çarpıyor ve yüksek sesle hırlıyorum, saçlarını tutuyorum ve tüm nezaketi unutuyorum.

Başını tutarak deli gibi ağzını sikmeye başladım. Hareketlerime karşı koymak için başını hareket ettirirken içeri ve dışarı ittiğimde, gözyaşları gözlerini terk ediyor, ama benimle göz temasını asla kesmiyor, ona öğrettiğim gibi beni alıyor. Sanki sadece benim için yaratılmış gibi.

Evet, çünkü öyleydi. Kimse ona bu şekilde sahip olamaz. Ama her ne kadar ağzının, boğazının, tüm varlığının sahibi olduğumu iddia etsem de, o sulu gözlerdeki uğursuz bakış bana kime ait olduğumu hatırlatıyor.

"Ben geliyorum. Çekmemi ister misin?" Ağzı sikimle doluyken cevap veremiyor, göz kırpmıyor ve bu benim için yeterli oluyor. "Siktir. Kahretsin," diye tısladım. Onu yakalarken

Başının arkasından tutup arkaya doğru iterek kendimi boğazından aşağı boşaltıyorum. Sikimin etrafında inleyerek, zevkime zevk katıyor.

"Evet, al onu, güzelim. Tanrım, ağzınla çok iyisin." Övgülerimin altında büyüyor. İşim bittiğinde onu dizlerinin üzerinden kaldırıyorum ve dudaklarının kenarlarını siliyor. "Kanepeye. Şimdi," diyorum, boynunu emiyorum, bir elimle bir göğsünü, diğer elimle de yuvarlak sıkıyorum.

Scarlett kıkırdadı. "Hayır. Bu gece dışarı çıktığında düşünmen içindi."

Arkama yaslanıp ona bakıyorum. Kırmızı yanakları ve gözyaşlarından bulaşmış rimeli bir sanat eseri gibi görünüyor.

"Bölgeni mi işaretliyordun, güzelim?"

"Evet, efendim. Evde seni neyin beklediğini hatırlamanı istedim. Bu gece eve, bana gel ve uslu dur."

Bununla birlikte, beni suskun bırakıyor, horoz dışarıda ve yoğun bir orgazmdan sonra iyice memnun.

Yarın onu mahvedeceğim.

....

"Göz bağı mı, David? Ciddi misin? Neredeyse kırk yaşındayız. Ne yapıyorsun?" Araba varış noktamız olduğunu tahmin ettiğim yerde dururken soruyorum. Gece oldukça güvenli başlamıştı; akşam yemeği, kumarhanenin barında maç izlerken tipik erkek muhabbeti. Ama gece olup da Strip hareketlenmeye başlayınca bizi arabasına götürdü ve gözlerimi bağladı.

"Bir fiyasko olma, seni lanet olası parti bozan. Görmeye hazır mısın?"

Alay ederek, onu patakladım. "Hayır, lütfen gözlerim bağlı kalsın. Acele edelim. Eve, karımın yanına gitmeliyim."

"Çırpılmış," diye alay ediyor.

"Gururla. Şimdi çıkarabilir miyim?"

"Evet," diye yanıtlıyor, sesi baş döndürücü.

Gözbağını çıkardığımda Strip'teki en üst düzey striptiz kulübünün durduğumuzu görüyorum. Buradakilerin çoğu keyifsiz ve kirli, ama bu öyle değil. İçeri girmek için büyük paralar ödememiz gerekiyor ve bahşişler sadece yirmi dolarlık halinde.

"Dalga geçiyorsun benimle. Sana geçen seferki gibi yapma demiştim, seni orospu çocuğu."

"Oh, güven bana; öyle olmayacak. İstemediğiniz sürece hiçbir striptizci sizinle olmayacak." Gururlu ve gerçekçi bir ses tonuyla omuz silkiyor.

"Pislik. Beni buraya sen getirdin ve ayaklarımın dibinde salyalarını akıtmanı dinlemek , o yüzden bu işi hızlıca halledelim. Bir saatin var kardeşim." Bu daha çok onun için. David kadınları sever, her türlüşünü. Asla bir yere yerleşmeyecek. Bekarken bile striptizciler bana göre değildi. Elbette, güzeller ve aceleciliğe saygı duyuyorum, ama bunların hiçbirine ihtiyacım yok. İhtiyacım olan her şey Scarlett'te var. Bir eş olabilir, klas olabilir, bir tavrı olabilir, anneyi oynayabilir ve toplum içinde uygun olabilir, ama sonra fantezilerimin istediği her şeyi ve daha fazlasını yapar. Kimsenin bana sunabileceği bir şey yok ki, ben ona zaten nezaketle sahip değilim.

"Huysuz. Hadi gidelim."

Cüzdanıma uzanıp giriş ücretini ödemek için yüz dolarlık bir banknot çıkarıyorum ama David beni durduruyor.

"Ben ." Kapıdaki fedaiye iki yüz dolar verdi ve bizi içeri aldı. Anında Chanel parfümü, puro ve deri çarpılıyorum.

Mekan tıklım tıklım, ama Rezerve olarak işaretlenmiş bir alan var ve oraya doğru yöneldiğimizde bizim için olduğunu anlıyorum. Genç bir garson bizi karşılıyor ve ne içmek istediğimizi soruyor.

"Cristal," diyor David.

"Ve bir su." Bu gece içmeyi planlamıyorum. Scarlett'in yanına döndüğümde ayık olmak istiyorum. Scarlett'e döndüğümde

bardaydık. Çapkın bir gülümsemeye ikimize de göz kırptı ve siparişlerimizi doldurmak için döndü.

Sahneye çıkan kadına bir saniyeden fazla bakmadım. Etkilenmedim. Sadece ağzımın suyu akıyor ya da tahrik olmuyorum, çünkü Scarlett var, ama ben bir plastik cerrahım. Her gün kadınların göğüslerini ve diğer tüm vücut parçalarını görüyorum. Striptizcinin sahte göğüslerini ben yapmış olsaydım şaşırmazdım.

"Hey, çocuklar!" Kadın masaya doğru yürürken hiç beklemediğim ve beklememem gereken tanıdık bir ses çınlıyor.

"Hey, tatlı şey. Buraya gel," diyor David ve ben sesin geldiği yöne bakıyorum ve Jessica'nın onu yanağından öpmek için belinden eğildiğini görüyorum.

"Onun burada ne işi var David? O benim lanet olası çalışanım. Bu çok uygunsuz."

"Haftada üç gece burada dans ediyor. Bu sayede burayı rezerve ettirdim."

Öfke beni ele geçiriyor ve gitmek için ayağa kalkmaya başlıyorum, ancak tam olarak ayağa kalkmadan beni koltuğuma geri itiyor ve üstüme biniyor.

"Vay canına, Jessica. Bu da böyle? Planlarımızda bu yoktu," diyor David, sesi gerginlik ve pişmanlık karışımı.

Onu üzerimden itmeye hazırlanmadan önce ona bakmak için dönerek, "Ne planları?" diye soruyorum.

Ve sonra oldu. Hiçbir uyarıda bulunmadan ya da bunu durdurmak için yeterli zamanım olmadan Jessica üzerime atlıyor ve yüzümü kavrayarak beni dudaklarımdan öpüyor. Beynim neler olduğunu üç saniyeden kısa bir sürede fark ediyor ama artık çok geç.

"Siktir!" David , ayağa kalkıyor ve ellerini başına koyuyor.

Onu itip kendimden uzaklaştırıyorum ve odadaki değişimi hissediyorum, sekiz küsur yıl önce Scarlett ofisime ilk kez girdiğinde hissettiğimin aynısını.

David'in ötesine baktığımda meleğimi, aşkımı, her şeyimi görüyorum. Bu mesafeden bile, acının beni ele geçirdiğini görüyorum.

Yüzü ve gözleri ihanetle sulanıyor. Tam dönüp ona sesleniyorum, en iyi arkadaşı Trish'ten bir şey alıyor. Anahtara benziyordu ve kaçmadan önce onu durdurmak için peşinden gitmem gerektiğini biliyordum.

"Anahtarlar! Hemen!" David'e bağıriyorum ve o da el yordamıyla cebine uzanıp gümüş renkli Mercedes anahtarlığını alıyor. Sonunda bana verdi ve ben de çıkışa doğru koştum.

Az önce ne oldu lan? Az önce
ne halt ettim ben?

CHAPTER 7

Scarlett

Kalbim daha önce hiç hissetmediğim bir şey yapıyor; tam ortadan ikiye ayrıldıktan sonra parçalanıyor. Kıskançlık, öfke, kalp kırıklığı ama en çok da ihanet beni tüketiyor. Trish ve Laney *bekârlığa* veda partim için beni bir striptiz kulübüne götürmek istediler ama onları Gideon'un görüş alanımda başka bir erkeğin kıyafetsiz, hatta kıyafetli olduğunu öğrenirse aklını kaçıracağı konusunda uyardım. Dediğim gibi, ikimiz de kıskançlık ve alışkanlık yaratıklarıyız. Elimden gelse canavarı hayata döndürmeye cesaret edemem.

Bana tamamen kadınlardan oluşan bir striptiz kulübü olduğunu söylediğinde yine de karşı çıktım. Hiç ilgim yoktu. Sonunda sürprizi ve bana her şeyi anlatmak zorunda kaldı. Bu ikili bir bekârlığa veda partisiydi ve orada Gideon ve David'le buluşacaktık. Beni ayağa kaldırmaya, normalden daha fazla giyinmeye ve "siktir et" diyebileceğinizden daha hızlı bir şekilde kapıdan çıkmaya yetti. Etrafının güzel çıplak kadınlarla çevrili olacağını bilmek beni ikna etmek için yeterliydi.

Şimdi pişmanım çünkü az önce gözümün önünde olanları görmezden gelemiyorum. Jessica, pis resepsiyonist, bunca zamandır haklıymışım. Onu istiyordu ve kocam da... belli ki istiyordu. Dudaklarının onunkilere değmesi ölümün kendisinden daha kötü bir görüntüydü. Göğüs kafesimden acı içinde atan kalbimin kırılmasının katalizörü.

"Anahtarlar. Hemen." Titriyorum, titreyen elim Trish'e uzanıyor. Bizi buraya o getirdi ve benim yapabileceğim tek şey kendimden en az beklediğim şey. Savaş ya da kaç savaşında, o gün gelirse savaşı seçeceğimi düşünmüştüm ama ihanet içimdeki kaçışın harekete geçmesine neden oluyor.

"Scar, muhtemelen görüldüğü gibi değildir. Bak, onu itti." Trish elini omzuma koyarak beni yatıştırmaya çalışıyor, ben de bu kez soğukkanlılığımı kaybederek omuz silkiyorum.

"Anahtarlar! Hemen!" Hiç duraksamadan anahtarları bana uzattı ve ayaklarım, hâlâ otuz adım arkamda olan kırık kalbimin çok önünde havalandı. Koşmadan önce gözlerimin içine baktı, boğazımdan aşağı uzandı ve kalbimi benden aldı.

Trish'in arabasına binip Tesla'yı çalıştırıyorum ve hızla oradan uzaklaşıyorum. Kulübün girişini geçerken Gideon'un kapıdan koşarak çıktığını görüyorum ve yumruğunu arabanın arkasına vurarak adımı haykırıyor ama ben durmuyorum. İstesem bile duramazdım.

Eve gidemiyorum çünkü boş ve orada onunla yüzleşmek zorunda kalacağım ve çocuklarımızın olduğu annesine gitmeye cesaret edemiyorum. Duygular çok yüksek, kalp kırıklığı çok aşikâr ve geriye kalan tek yer gitmem gereken son yer ama otuz dakika içinde orada olacağım.

Annemin çatı katı.

Onun şifresiyle özel garaja giriyorum ve tam park ederken Gideon'u kapının dışında, görüyorum. Aceleyle asansöre koştum ve

park etme zahmetine girmiyor. Bunun yerine, asansör kapılarının önünde durur ve çalışır halde bırakır.

Tam son santimler yaklaşırken, "Sikeyim, Scar, bebeğim!" diye bağırdığını duyuyorum.

Her kata çıktığımda, sonunda ağlayabiliyor ve içimdekileri dökabiliyorum. Göğsüm sert ve acı verici bir şekilde inip kalkıyor, asansör müziği hıçkırıklarımla boğuluyor. Elbette, onun çatı katına ama bu onu durdurmayacak. Asansörü tekrar aşağı indiğinde, buraya gelecek ve sonra ne olacak? Bilmiyorum, ama şu anda kanayan kalbimi avucunun içinde tutan sevdiğim adamdan uzaklaşmanın bir yolunu bulmak için elimden geleni yapıyorum.

Asansörün kapıları kayarak açıldı ve annem asansörün tam görüş alanındaki koltuktan fırladı. "Aman Tanrım, Scarlett. Berbat görünüyorsun. Neler oluyor?" Tanrı'ya şükür, bu pahalı çatı katını finanse eden şimdiki kocasını göremiyorum.

"Bu Gideon. He-he...." Sözümü bitiremiyorum. Bunun yerine titreyen adımlarla kanepeye gidip oturuyorum, başımı ellerime götürüp içimde kalan her şeyi döküyorum. Annem başımda duruyor ve neler olduğunu anlatmam için beni zorluyor. Beni teselli etmek yerine, görünüşüm ve ne kadar berbat görüldüğüm hakkında saçmalayarak beni zorluyor. Neden daha fazlasını bekleyeyim ki? Aklımı kaçırmış olmalıyım.

"Bebeğim!" Gideon asansörden çıkıyor, pahalı ayakkabıları her adımda bana ulaşmaya ne kadar yakın olduğu konusunda beni uyarıyor.

Bana dokunmasına izin veremeyeceğimi bildiğimden hızlıca duruyorum. Bunun en üzücü ve acınası yanı ne? Bana yeterince yalvarsa, büyük olasılıkla geri dönerdim, çünkü onu kaybetme düşüncesi, onunla ve onun aldatmacası ve ihanetiyle yaşamaktan daha acı verici.

"Hayır, Gideon!" Bağıriyorum ve annem beni azarlıyor.
"Scarlett Pierce! böyle konuşma. Bu Utanç verici. oluyor?"

"Sizi ilgilendiren bir şey yok. Bu eşimle benim aramda."

Alay ediyor. "Belli ki öyle değil, çünkü oturma odamda darmadağınık bir halde duruyor. Kendine çeki düzen ver, Scarlett. Makyajın akıyor. Kocanın huzurundasın. Ne cüretle böyle görünmenin uygun olduğunu düşünürsün!"

İçgüdüsel olarak emirlere uyuyorum. Gözlerimin altındaki rimel ve yaşları silerek burnumun altındaki ıslaklığı geri çekmeye çalışıyorum ve dik duruyorum.

Gideon bana kırık bir bakışla bakıyor ve bunun annemin bana olan duygusuz davranışından mı yoksa yakalandığı için üzgün olmasından kaynaklandığını anlayamıyorum.

"Gördüğün şey kötü bir zamanlamaydı. Onu öpmedim, *o beni* öptüğünde de karşılık vermedim," diye söze başlıyor ve başımı sallıyorum.

"Hayır, yalan söylüyorsun. Bunu sen istedin. Seni yıllardır öpüyorum. Arzunu... gördüğümde anlarım," diye karşı çıktım.

"Başka bir kadını mı öptü?" diye soruyor annem... şok olmuş gibi bakarak. Gerçekten beni savunacak, bir annenin yapması gerektiği gibi beni koruyacak ve ona gitmesini mi söyleyecek?

"Evet. Onu istediğini açıkça belli eden genç resepsiyonisti ve belli ki o da onu çok istiyordu."

"Saçmalık bebeğim, bunu sen de biliyorsun," diye homurdanıyor, yumruklarını iki yanında sıkıyor.

Başımı sallayarak önce ona, sonra da anneme bakıyorum; annemin ona gitmesini ve çıkarken kapının çarpmasına izin vermemesini söylemesini bekliyorum.

Ama hayır. Bu daha kötü. Daha önce hiç olmadığı kadar yakıcı bir acı. "Bu yıl boyunca sana ne söyledim ben ? Güzellik

Scarlett, son zamanlarda pek de iyi bir eş değilsin. Seni görmeye geldiğim zamanların yarısında makyajsız ve tembelce bir araya getirilmiş bir kıyafet içindesin. Onun gibi bir adamın ne yapmasını bekliyordun ki?"

Midem dönüyor, bu acı dilimleri beni cam gibi kesiyor, parçalıyor ve kalbimin bir kısmına nüfuz ediyor

bir ipin ucunda zar zor tutunuyordu.

"Seni istemediği için onu suçlamıyorum. Kendini bırakmışsın, tatlım." Yüzümü okşuyor, acımasız hakaretini sevecen bir ifadeyle yumuşatmaya çalışıyor ve bunun söylememi kolaylaştıracağını düşünüyor.

"Pardon? Çek o lanet ellerini karımın üzerinden. Hemen," diye öfkелendi Gideon, yaklaşıp annemle aramıza girdi, sırtı bana dönüktü. Bu gece olanlardan dolayı kırılmış olsam da bir an için kendimi güvende hissediyorum.

"Burası benim evim Gideon ve ben sadece senin açıkça korktuğun şeyi ona söylüyorum. Evliliğini kurtarmaya çalışıyorum," diyor anne bıkkınlıkla, kurtarıcı soyunarak.

"Saçmalık. Sorun sensin. Başından beri sorun sendin. Karıma hep yeterince iyi değilmış gibi davrandın. Sanki her zaman şekillendirip mükemmel tutabileceğin lanet bir Barbie bebekmiş gibi. Scarlett'in ona baktığımda benim gördüğümü görmemesinin nedeni sensin," diye suçluyor Gideon, sesinin tonu kollarımdaki tüylerin diken diken olmasına neden oluyor.

Başımı kaldırıp beni savunurken gergin vücudunun arkasına bakıyorum. Sözleri beni şaşırtıyor ve aniden her birine bağlanıyorum.

Hiç kimse annemle bu şekilde konuşmamıştı.

"Affedersin, oğlum-"

"Senin için benim adım Dr. Pierce ve bunu hatırlasan iyi edersin," diye homurdanıyor ve ben de durumu sakinleştirmek için koluna dokunuyorum. Bu bir alışkanlık -her konuda annemi savunmak.

"Gideon, lütfen."

Geri çekilmiyor ya da elimi itmiyor. Hayır, bunun yerine elini benimkinin üzerine koyuyor ve bana zar zor bakarak nazikçe şöyle diyor: "Hayır bebeğim. Bunun söylenmesi gerekiyor."

"Scar mükemmel olma fikrine takmış durumda, ona anlatmaya çalıştığım her şeye karşı savaşıyor. Nasıl

O zaten mükemmel. Benim kadınının tek bir kusuru bile yok ama sen hâlâ ellerini onun boğazına o kadar sıkı sarmışsın ki bana değil sana inanıyor."

"Gideon," diye tekrarlıyorum, bu sefer yumuşak bir çığlık beni terk ediyor. Önümü tamamen sırtına yaslıyorum, kontrol edilmezse ya da en azından sakinleştirilmezse öfkесinin neye dönüşebileceğini biliyorum. "Lütfen bebeğim. Hadi gidelim."

Bana dönüyor, kırılğan ses tonum sonunda onu bana geri çekiyor. "Beni dinle. Şimdi, Scarlett." Bu tehditkâr bir ses tonu, ama beni korkutmuyor, çünkü buna alışkınım. O bir alfa ve ben bunu her zaman sevdim ve buna karşılık verdim.

"Evet efendim," diye fısıldıyorum alışkanlıkla.

"Sen çok güzelsin. Dayanılmazsın. Nefes kesici. Senin hakkında düşündüğüme inandığın her şey tamamen yanlış. Ve en çok acı veren kısım bu değil bebeğim." Klasik sahiplenici hareketiyle ellerini yanaklarımdan boynuma doğru götürürken, ona karşı güçsüz düşmekten kendimi alamıyorum. "Gerçekten başka birini, senden başka *birini* istediğimi düşünmen, ki bu beni hiç tanımadığın anlamına geliyor." Gideon gözlerimi arıyor, ben de onu taklit ediyorum.

"Sen benim için osun," diye devam ediyor, "ve başka kimseyi istemiyorum. Başka bir kadına bakamıyorum bile. Kadınları her gün sanata dönüştürüyorum ve sana hiç yontma bıçağı değmedi, yine de sanki mükemmel kadın vizyonuella ellerim tarafından oyulmuş gibi görünüyorsun."

Söyledikleri karşısında derin bir nefes alarak dudağımı ısıırıyorum ve gözlerimden akan yaşların düşmemesi için elimden geleni yapıyorum.

"Sen benim başıyapıtımsın ve o entrikacı kaltak bana elini sürdüğü için üzgünüm. Ama bu hoş karşılanmadı ve kesinlikle hissettiklerimi değıştirmede ya da isteklerimi senden uzaklaştırmadı. Sen annesisin güzel çocuklarımız için.

Sen benim karımsın. En iyi arkadaşımsın. Benim saplantımsın. Bana inanman için ne yapabilirim?"

Söylediklerini hissetmem için ondan tam olarak ne istediğimi düşünüyorum ve aklıma gelen tek şey birinin benden aldığını geri almak oluyor. Öpücüğü. "Beni ilk kez öptüğün gibi öp." Kelimeler ağzımdan çıktıktan yarım saniye sonra bile dudakları dudaklarımda ve Gideon kendini tutmuyor. Sahip olduğu her şeyi o tek öpücüğe verirken, beni ilk öptüğü ve nefesimi kesen ana geri dönüyorum.

Onun dudaklarındaki hissini siliyorum, ona neler yapabileceğimi ve sadece ona nasıl hizmet edeceğimi bildiğim zevki hatırlatıyorum. Kırıldığımı ve bir sonraki hareketin, bir sonraki kelimenin, bir sonraki adımın beni gerçekten mahvedebileceğini bilmesi gerekiyor.

Uzaklaşarak alnını benimkine dayıyor. "Seninle kıyaslanamayacak biri için evliliğimizi bir kenara atmazdım, ama en önemlisi, arkadaşlığımızı bir kenara atmazdım. Sen benim için osun. Hadi eve gidelim. Sana ne demek istediğini göstereyim." Gideon da ben de annemin orada olmasına hiç . Aslında, Gideon'la bunu atlattığımızda, annemin yaptığı yanlışları bilmesini sağlamayı ve bana davranışını değiştirmezse benim ve çocuklarımızın hayatında yer almasını hale getirmeyi kendine görev edineceğinden eminim.

Doğruyu söylemek gerekirse, ben de aynı fikirdeyim. Çocuklarımı benden farklı yetiştiriyorum - mükemmel yaratıldığını bilmesi gereken küçük bir kız ve kadınları göründükleri gibi değil, oldukları gibi görmesi gereken bir oğul. Güzellik dış görünüşten daha derin bir şeydir; önemli olan içindekidir. Bunu sadece onlara değil, kendime de öğretmem gerekiyor. Gideon haklıydı ve bizi eve götürürken tek düşündüğüm bu.

Annem beni mahvetti, mükemmelliğin ulaşılabilir olduğuna ve daha azının hayatta en iyisini hak etmediğim anlamına geldiğine inanmam için beni eğitti. Kimse buna inanmamalı. Ve bir plastik cerrahla evlenmek bunu sadece tek taraflı görmemi sağladı.

Gideon kadınların mükemmel bir kalıba gerektiğine inanmıyor, bunun yerine kendileriyle ilgili değiştirmek istedikleri şeyleri değiştiriyor. Eğer bunun kendi iç dünyalarını daha mutlu ve memnun edeceğini düşünüyorlarsa, o zaman estetik ameliyatlara bunun için yapılmıştır ve kocam da buna inanmaktadır.

Bana doğuştan olduğum her şeyden nefret etmem ve sadece dünya tarafından sevildiğimi ve kabul edildiğimi hissetmek için her kusurumu düzeltmem öğretildi. Lilac'ın kendisi hakkında böyle düşünmesi fikri bile midemi bulandırıyor.

Büyük evimizin garaj yoluna girip garaja park ettikten sonra Gideon, ben daha arabadan inmek için kapıyı açmadan arabadan inip etrafını sarıyor. Trish ve David'i arayıp arabalarını nasıl geri alacaklarını sordu ve başka pek bir şey konuşulmadı, bu yüzden içeri girdiğimizde ne olacağı bilinmiyor.

"Buraya gel, bebeğim." Arabadan inmeme yardım ederek kapıyı kapattı ve sonra uzanıp kışımı tuttu.

"Sana sarılmak istiyorum ama elbisem çok dar."

Sırıtarak, bunu düzeltmek için hiçbir sorun ya da engel görmüyor. Mükemmel ve erkeksi kocaman elleri elbisemin ön kısmının alt kenarına uzanıyor ve neredeyse hiç çaba sarf etmeden elbisemi tam ortasından yırtarak ikiye ayırıyor.

"Aman Tanrım," diye inliyorum, şimdi garajımızda sadece beyaz askısız sütyenim ve tangamla duruyorum.

"Adımı söyle. Sen kime aitsin?" diye , beni zorla kaldırıyor ve bacaklarımı ona doluyorum.

"Gideon Pierce. Siz, efendim. Ben size aidim." Bizi evin kapısına doğru götürüyor ve ben biraz kontrolü ele alıyorum. Elimle çenesini kavrayarak, "Peki sen kime aitsin, Gideon? Adımı söyle."

"Pis bebek, ben Scarlett Pierce'a aidim ve o kadar iyi becerilmek üzere ki bunu inkâr edemeyecek."

"Yap hadi. Götür beni. Aylar oldu. Lütfen," diye yalvarıyorum, dudaklarımı boynuna yapıştırarak. Ölçülemez gücünü kullanıyor.

güç veriyor ve bizi merdivenlerden yukarı çıkarıyor, yolda sütyenimin kancasını . Yatak odasına vardığımızda beni nazikçe yatırıyor, geri çekiliyor ve soyunuyor. İzliyorum, göğsümle oynuyor, meme uçlarımı tam da sevdiği gibi sıkıyor.

"Evet, o seksi göğüslerinle oyna, güzelim. Bunu yaparken adımın inlet," diye emrediyor.

"Oh lanet olsun. Gideon. Oh, Gideon," diye inliyorum, kıyafetlerini çıkarışını izliyorum, vücudu o kadar belirgin ki günah olmalı.

"Arkanı dön. Yatağın ortasına tırman," diye talimat veriyor.

Hevesimi inkar etmiyorum ve bunu saklamaya da çalışmıyorum.

Oraya vardığımda, yatağa tırmanıyor ve ben bekliyorum, omzumun üzerinden ona bakıyorum, bana bir av gibi yaklaşmasını izliyorum.

"Çok seksi. Külotun sıırılsıklam olmuş. O am dudaklarının bana yalvardığını görüyorum."

"Gideon, lütfen."

"Yalvarmana gerek yok, bebeğim." Külotumu kenara çekip am deliğime doğru ilerliyor, beni olduğu gibi alabilecek kadar ıslak olmama rağmen kayganlaştırmak için sikine tükürüyor. "Külotun üzerindeyken seni becermeye bayılıyorum. Çok ateşli." Bununla birlikte, içime sertçe giriyor, kıcımı tokatlıyor, sonra boğazıma uzanıyor ve beni geri çekiyor, beni güçlü kalçalarının üzerinde dengelerken sırtım onun önüne çarpıyor.

Aletin üzerine tamamen oturmuştum ve acı dolu, zevk dolu bir çığlık atmama engel olamıyordum. "Gideon!"

"Evet, aynen böyle. Şimdi sür beni, bebeğim. Kocandan özür dile."

"Ne-ne?" Kafam karıştı. Üzgün olan o olmalıydı.

"Benden şüphe ettiğin ve senden başka birini istediğimi düşündüğün için üzgün olduğunu söyle. Bana bin, ben de ellerimi bu küçük sürtük külotunun içine sokup

"Sikime sertçe boşalana kadar klitorisine kaba davran." Onun edepsiz konuşmalarını özlemişim. Ve tam da bunu yapmasını isteyerek, işimi şevkle yapmaya koyuldum. Dizlerimi kullanarak sikine binmeye başladım ve adımı inlemeye başladığında, sonunda yapacağını söylediği şeyi yaptı.

Büyük elini külotumun içine kaydırarak, o paha biçilmez parmaklarını kullanıyor ve klitorisimi vahşice ovmaya başlıyor.

"Tanrım, evet!"

"Benden özür dile, Scar," diyor kulağıma. Sesi manik ve bu beni daha da ateşliyor. "Ve benim sevdiğim şekilde söyle."

"Oh lanet olsun! Özür dilerim, Gideon, özür dilerim, efendim! Lütfen gelmeme izin verin." Onun onayı olmadan gelemem. Beni bu şekilde eğitti. Zevk ne kadar iyi olursa olsun, o söylemeden boşalamıyorum.

"Kahretsin, amın çok sıkı. Seni seviyorum, Scarlett. Seni seviyorum. Seni seviyorum," diye homurdanıyor ve bu bana ilk seferimi hatırlatarak ağlamama neden oluyor. Kocamı, en iyi arkadaşımı, ruhumun eşini özlemiştim. "Gel bebeğim, sorun yok. Benim için gel."

Gözyaşlarımın arasından fısıldayarak, "Seni seviyorum ve sürüklenmemize izin verdiğim için özür dilerim," diyorum.

"Güzel bebeğim, ağlamayı kes. Biz iyiyiz. Biz biziz ve her zaman biz olacağız."

Onun sözleriyle orgazm oluyorum, çığlık atıyorum ve o zaman farkına varıyorum.

"Gideon, artık hap kullanmıyorum. Çekilmen gerek."

"Umurumda değil. Spermimi alacaksın ve eğer istediğim buysa bana bir çocuk daha vereceksin. mı?" Devralıyor, kalçalarını tutuyor ve beni yukarı ve aşağı kaldırıyor, yaklaşan orgazmı için beni kullanıyor.

"Aman Tanrım!" Nefes nefese bir çığlık.

"Evet, lanet olsun. Seni seviyorum." Geliyor, adımı inleyerek söylüyor. "Scarlett!"

Orgazmdan çıktık ve yatağa düştük.
Bizi onun üzerine uzanacağım şekilde konumlandırdı.

"Daha fazla çocuk sahibi olmak ister misin?" Uzun bir süre dokunduktan ve öpüştükten sonra nihayet soruyorum.

"Evet. Bana istediğin kadar vermeni istiyorum."

Kalbim çarpıyor. Anne olmayı seviyorum, özellikle de Gideon'un çocuklarına annelik yapmayı.

"Ayrıca, yarına kadar beklememiz gerekiyordu." Konuyu değiştiriyorum.

"Hayır, senin ve benim buna ihtiyacımız vardı. Yerini unutuyordun," diyor ve ben de onun karın kaslarını çimdikliyorum.

"Benim yerim! Yatakta itaatkâr olmaya varım ama zorlama." Üstüne tırmanıyorum ve onu kucaklıyorum. Ben onu dürtmeye devam ederken gülüyor.

Gideon acı verecek kadar yakışıklı görünüyor, elleri başının arkasında, kollarının ne kadar kaslı ve belirgin olduğunu gösteriyor. Hiçbir şey söylemiyor; onun yerine tatlı bir hayranlıkla bana bakıyor.

"Neden bana öyle bakıyorsun?" Tırnaklarımın ucuyla yavaşça daireler çizerek soruyorum.

"Sadece seni düşünüyorum. Seni ne kadar çok sevdiğimi. Biri seni incittiği için ne kadar üzgün olduğumu. Seni korumakta nasıl başarısız olduğumu."

Şaşkınlıkla hareketimi durdurup küçük ellerimi onun geniş göğsünün ortasına koyuyorum. "Ne demek istiyorsun?"

"Jessica konusunda seni dinlemeliydim. Ve tüm bu yıllar boyunca annen seni o şekilde incitti."

"Gideon, hayır. O hep böyleydi. Ben ona alışkınım-"

"Bu konuda hiç iyi değilim." Öfkesi arttıkça teni kızarmaya başlıyor ve onu sakinleştirmem gerektiğini biliyorum, hayır, onu sakinleştirmek istiyorum. Bu güzel bir geceydi ve dışarıdaki sorunların iyileşme, yeniden bağlanma ve affetme balonumuza girmesini istemiyorum.

"Bununla daha , daha iyi olduğumuzda yüzleşebilir miyiz?"
beni görerek, o biliyor tam olarak neye ihtiyacım olduğunu. "Yarın, seni tekrar karım yapacağım. Sonrası için bir sürprizim olabilir de olmayabilir de." Tıpkı gerçek bir aşık ve centilmen gibi konuyu değiştiriyor.

"Öyle mi? Neymiş o?"

"Seni uzaklara götürmek istiyorum. Seni bir sahile götürmek ve bizim üzerimizde çalışmak istiyorum. Sadece sen ve ben. Ve bir bebek için uğraşmak."

Yüzüm kızardı. Şimdi bana karşı çok yumuşak davranıyor. Biraz önceki acımasız sevişmemizden çok farklı.

"Bunu isterdim. Zamanınız ve sevginizle şımartılmak. Şu anda olduğu gibi." Arkama uzanarak yarı kalkık sikini buluyorum ve tekrar hayata döndürmek için okşamaya başlıyorum. Tamamen sertleşmesi sadece birkaç saniye sürüyor.

"Bu gece sevişebilir miyiz? Belki o bebek için pratik yaparız?" Kıkırdayarak soruyorum.

"Evet, bebeğim. Ben de bunu istiyorum." Geriye doğru kayarak işi benim yapmama izin veriyor ve buna bayılıyorum. Bana övgüyle bakmasını izliyorum ve sonra ben üstteyken her zaman yaptığı şeyi yapıyor. Ben yavaşça onun üzerine inerken başparmağını kalça kemiğimde aşağı yukarı gezdiriyor.

"Oh," diye inledik hep bir ağızdan. Ve gecenin geri kalanında sevişiyoruz. Birbirimizden özür diliyoruz, affediciliğimizi paylaşıyoruz ve o anda sadece biziz, dış dünya bizi ayırmaya çalışmıyor ve zihnim yıllarca süren istismardan dolayı bana oyun oynamıyor.

Kocama güveniyorum ve daha önce hiç olmadığım kadar güzel hissediyorum ve içimi kaplayan huzurlu duygular beni özgür kılıyor. Her zaman kıskanç olacağım ve her zaman onun onayına ihtiyaç duyacağım, çünkü o benim diğer yarım. Benim ruhum. Huzurum. Hayatım. Ama Gideon Pierce bana gerçek güzelliğin ne olduğunu gösterdi ve bu benim içimde, evliliğimizde ve çocuklarımızda.

CHAPTER 8

Gideon

Takım elbisemin mükemmel olduğundan emin olurum. Koyu mavi, tamamı kadife bir takım elbise, bembeyaz bir gömlek ve mavi bir papyon tercih ettim. Hepsini yeni elbise ayakkabılarımla eşleştirdim ve saçlarımı kadınının sevdiği şekilde geriye doğru taradım. Arkamı dönüp Gideon Jr'a bakıyorum, o da benimle aynı şeyi giymiş ve kalbim eriyor. Küçük Leylak'ımı karımın yanında gördüğümde ne yapacağımı bilmiyorum.

"Yüzükler sende mi?" Oğluma sordum.

Hevesle başını sallıyor. "Evet! Tam burada, cebimde." İç cebinin bulunduğu göğsüne vuruyor.

"Güzel, anneni gelinlik içinde göreceğin için heyecanlı mısın?" "Evet! Bahse girerim çok güzel görünecek!"

Yükseltiyorum.

Oğlumun tipik, iğrenç, "olgunluk ve saygı gösteren her şeye gözlerini deviren" türden bir adam olmayan bir beyefendi olması.

"Güzel. Lilac'ı gördüğümüzde ona ne söyleyeceğiz?" Papyonunu düzelterek sordum.

"O da çok güzel görünüyor."

Gururla gülümseyerek yumruğumu çıkardım. "Pekâlâ, işte benim küçük adamım. Oraya gitmeye hazır mısın?"

"Evet!" Sandalyeden atlayarak elimi tuttu ve beyefendilerin soyunma alanından çıktık.

Koridorda ilerliyoruz, ilerlerken tatlı anneme gülümsüyoruz, altı oturma sırasını geçiyoruz ve öndeki küçük sahnede sona eriyoruz. Oğlum ve ben sırtıarak yerlerimizi alıyoruz ve müzik çalmaya başlıyor.

Birden, sanki gelinimi ilk kez görüyormuşum gibi gergin hissediyorum. Kapılar açılıp Scarlett ve kızımız el ele göründüklerinde kalbim duruyor ve sinirlerimde haklı olduğum ortaya çıkıyor. Sanki onu ilk kez görüyormuşum gibi, uzun beyaz elbiseli bir melek.

Scarlett şimdiye kadar gördüğüm en seksi ama en zarif elbiseyi seçti. Göğüslerini mükemmel bir şekilde saran straplez korsajından, dizlerinin altına kadar inen tatlı bir yaka ile dar ve uzun bir trenle dışarı akıyor. Gözlerim yaşardı. Evet, o kadar nefes kesici - benim diyebileceğime inanmadığım ruhani bir güzellik. Sonra Leylak'a bakıyorum, üzerinde minicik beline dolanmış ve önden bağlanmış bir fiyonk bulunan, tamamı ipekten sevimli bir elbise var.

Bir gün onu kolumda koridorda yürürken görmek duygularımı daha da artırıyor. Bu benim sonsuzluğum. İhtiyacım olan ve istediğim her şey bu odada. Oğlum, kızım ve en iyi arkadaşım. Ne kadar denesem de duygularımı kontrol edemiyorum ve karım da benimle birlikte kırılıyor. Gözlerinden yaşlar süzülüyor, tepedeki avizeden parlıyor. Scarlett yaklaşırken, "Seni seviyorum," diyor ve ben de ona karşılık veriyorum. Gözyaşlarımı ellerimle silerek ve dik durarak biraz olsun kendime gelmeye çalışıyorum.

Ama gerçekte Scarlett o kadar güzel ki, birbirimize olan aşkımızı bir kez daha ilan ederken bırakın onun yanında durmayı, onun huzurunda duracak kadar iyi olduğumu bile . Bir aile olarak el ele tutuşuyoruz. Leylak, Scar'ın solunda duruyor,

onun elini tutuyor, ben karımın diğer elini tutuyorum, karşı tarafımda ise Gideon Jr. sağ elimi tutuyor.

"Hoş geldiniz. Sonsuz bir aşk ilanı olarak yeminlerinizi yenilemeye hazır mıyız?" diye soruyor karşıımızdaki adam.

Çocuklar hep bir ağızdan "Evet!" diye bağılıyor ve hepimiz gülüyoruz.

"Pekâlâ. Gelin ve damat birbirlerine bakar ve el ele tutuşurlarsa, size yeminlerinizi paylaşma şansı vereceğiz. İlk kim?"

"Önce bayanlar." Scarlett'e gülümsedim.

Ona hayranlık dolu bir bakışla karşılık vererek aramızdaki bağı bir kez olsun koparmıyor. "Gideon. Hayatım boyunca kendimdeki mükemmelliği kovaladım. Aradığım mükemmelliğin sen olduğunu çok az biliyordum. Bana sevgiyi getirdin ve bu sevgi zaman zaman çok kırılğan hissettirdiğinde bizi bir arada tuttun. Bana sadece tapmakla kalmadığım, aynı zamanda sevdiğini görmeyi sevdiğim iki harika çocuk verdin. Bize barınak, güvenlik ama en önemlisi koşulsuz sevgi sağladın. Beni olduğum gibi görüyorsun ve mantıksız görünse bile ne zaman sana yaslanmam gerektiğini anlıyorsun. Dışarıda bizimki gibi bir sevgi yok. Biz birbirimiz için yaratıldık ve şekillendirildik. Bir yapboz parçası gibi birbirimize uyacak şekilde oyulduk. Bunu sık sık söylüyoruz, ama yine de her seferinde beni ilk kez çarpıyor. Sen benim aşkımsın, yoldaşımsın, ortağımsın ama en önemlisi en iyi arkadaşşımsın. Seni geri dönölmez bir şekilde seviyorum. Benim en büyük aşkım."

Bunu nasıl takip edebilirim? Elimden gelenin en iyisini yapmalıyım. "Scarlett. Sen her parçama sahipsın. Seni gördüğüm gün

Hala nefes alıp almadığımı ve senin gerçek olup olmadığını kontrol etmek zorunda kaldım. Sen en güzel kadındın ve hâlâ da öylesin; bu hayatta beni tekrar tekrar seçtiğine inanmadığım nefes kesici bir yaratık. Kıskançlığımda. Sahiplenmemde. Beni kabul ettin ve tüm bunları besledin. Özveriyle bana mükemmel bir şekilde yetiştirdiğin iki harika çocuk verdin. Leylak'ın senin gibi akıllı, sevgi dolu ve saf kalpli bir anneyle nasıl bir kadın olacağını görmek için sabırsızlanıyorum. Ben sabırsızlanıyorum izlemek oğlumuz görmek büyüklüğü içinde onun

ve bir gün bunu kendi hayatında arayacak. Sen mükemmelsin. Sözde böyle bir şey yok ama işte . Benimsin. Sonsuza kadar benimsin. O zaman ve şimdi. En iyi arkadaşımısın."

Scarlett ağlıyor, dudaklarından yumuşak, küçük iniltiler dökülüyor ve Lilac başını annesinin kalçasına yaslayarak onu teselli ediyor.

"Şimdi paylaşılan yeminlerle, ikinize de şunu soruyoruz. Bugünden birbirinizi iyi günde kötü , zengin ya da fakir, hastalıkta ve sağlıkta, sevmek ve değer vermek, sahip olmak ve yaşadığınız sürece elinizde tutmak üzere kabul ediyor musunuz?"

Scarlett bana sevgiyle gülümsüyor. ". "

"Ben de," diye göz kırparak karşılık veriyorum.

"Nevada Eyaleti'nin bana verdiği yetkiye dayanarak sizi karı koca ilan ediyorum. Gelininizi öpebilirsiniz."

Kadınımı alırım, sahiplenirim ve bana ilk izin verdiğinde yaptığım gibi öperim. Asla benden başka bir şey olamayacak olan kadının üzerinde sonsuz iz bıraktığımdan emin oluyorum.

Biz öpüşürken, annem çocuklarla birlikte tezahüratlarını haykırıyor ve biz dışarı çıkarken üzerimize kuş yemi atıyorlar. Eğer bunu yapmasalardı, beni Scarlett'ten ayırmak zorunda kalacaklardı, çünkü onu saatlerce böyle öpebilirdim.

Çocuklar ve annem peşimizden geliyor ve lobiye vardığımızda, Scarlett ve ben çocuklara veda etmek için eğiliyor ve onlara fazladan sarılıp öpüyoruz. Karımı Bora Bora'da özel bir villaya götürmeyi planlıyorum; orada bir hafta boyunca yüzmekten ve sevişmekten başka bir şey yapmayacağız.

Gideon Jr'a "Büyükannene iyi davran ve yatmadan önce çikolata yeme," diyorum ama anneme baktığımdan emin oluyorum. O da daha iyi değil; aslında dünyanın en büyük teşvikçisi olabilir.

"Sizi gayet iyi yetiştirdim. Şimdi siz ikiniz gidin ve keyfinize bakın. olduğunuzda bizi arayın." Annem bizi ,

Scarlett arkasına bakıp çocuklara öpücükler gönderiyor.

"Annen seni şimdiden özledi! İyi eğlenceler ve uslu durun!" Kapı kapanana kadar bunu yapıyor ve bizi üstümüzü değiştirmemiz için eve, oradan da doğruca havaalanına götürmek üzere bekleyen bir Mercedes .

Önce Scarlett'in binmesine yardım ederek, muhteşem elbisesinin zarar görmediğinden emin olduktan sonra ben tırmanıyorum ve o da saniyeler içinde üzerime çıkıyor.

"O yeminler... Gideon. O yeminler beni öyle yaptı ki..." Duraklıyor, şoföre bakıyor. Adam aldırıyor ve müzik rahat bir seviyede, ama yine de kulağıma fısıldıyor, "Beni çok ıslattın ve sana ihtiyacım var. Şimdi."

Kulağımı ısırduğında, gözlerim geri dönüyor ve kendimi koltuğumda ayarlamak zorunda , aletim kısıtlayıcı elbisemde acı verici bir şekilde sertleşiyor.

"Beni deneme. Eve gidip üstümüzü değiştirene kadar yapamayız." "Beni öldürüyorsun , Gideon," o nefes alıyor, ve bu Muhtaçlık beni tahrik ediyor ve onu daha fazla beklemeye zorlamak istiyorum, belki Bora Bora'ya gidene kadar.

Yapmak istediğimin bu olduğuna karar vererek konuyu değiştirmem gerekiyor.

"O elbisenin içinde çok güzel görünüyorsun. Bu daha çok sana yakışıyor." İlk düğünümüzde giydiği elbiseyi annesi seçmişti ve ondan nefret ettiğini biliyordum. Prenses tarzı balo elbisesi içinde muhteşem görünüyor muydu? Evet, ama elbise kadını yaratmaz. Kadın gelinliği yaratır. Ve karım bu gece parlıyordu.

Pes etmeyeceğimi bildiği için iç çekerek koltuğuna geri oturuyor. "Teşekkür ederim. Bayıldım. Sen ve Junior takım elbiseler içinde çok sevimli görünüydünüz." Sevgiyle gülümsüyor.

"Leylak tıpkı sana benziyordu. Çok güzel, küçüğüm," diye ekliyorum.

Sessizleşiyoruz, eli benimkiyle oynuyor, başı omzumda.

"Bu gerçek. Sen ve ben," diye fısıldıyor.

"Evet, hepsi. Her zaman öyleydi."
"İlk günden beri senin bela olduğunu biliyordum." Gülüyor.
"Bunu asla unutma." Kalçasını sıkıyorum.
eli onun etrafında rahatça uzanıyor.
Birkaç dakika geçtikten sonra "Gideon?" diye soruyor. "Evet, bebeğim?"
"Beni asla . Söz mü?"
Gülümsüyorum, bu güvenceye ihtiyacı olduğunu biliyor ve bunu ona verebilecek tek kişinin ben olduğumu ve da bunu istediğini severek. "Asla yapamam. Bu konuda yemin bile ettim."
Başını kaldırıp elini kalbimin üzerine koydu. "Ne?"
Kıkırdıyor.
"Sahip olmak ve tutmak için-ikimiz de yaşadığımız sürece."
Bana bakışını açıklayamam. Sanki söylediğim her kelime çok derinmiş gibi.
"Söyle," diye fısıldıyor ve ben ne istediğini biliyorum. "Seni seviyorum. Şimdi sen söyle."
Önce dudaklarımı, sonra çenemi öperek bana devam ediyor. "Ben seninim, Gideon Pierce."
Evet. Evet, öyle.

Son

ALSOBYCCMONROE

Daima ve Sonsuza Kadar Serisi

Daima Tek Daima

Biz Daima Tek

Daima Biz

Sevgi Serisi Sevgi

Ben Cooper Sevgi

Kate Beckett

KD Robichaux ile birlikte yazılmıştır

Steal You Number

Neighbor

Sahip Olmak ve Tutmak

Sonsuza Kadar Mutlu Alfa Dünyası

Kayla'ya

kadar

Mercy'ye

kadar

Brew'e

kadar

Yakında Çıkacak

Protecting Her Honor

Evil Queen Antolojisi

Açıklandı: KB Dünyası

A t S O B V f l D R O B I C H A U X

Tüm Bağlantılar kdrobichaux.com adresinde mevcuttur

Blogger Günlükleri Üçlemesi

(Sırayla okunmalıdır) Senin İçin

Diledim

Keşke O Sen

Olsaydın Dilek

Gerçek Olsun

Blogger Günlükleri Üçlemesi Kutulu Set

Macera Kanalı Serisi

(Bağımsızlar Serisi)

İzinsiz Girmek Yok

Aşkı Dile Getirmek

Club Alias Serisi

(Standalone Serisi)

İtiraf Düet Kutulu Set (Yalandan Önce & Gerçek Ortaya Çıktı) Yedi:

Bir Club Alias Romanı

Görev tamamlandı: Accomplished (a Club Alias Novella Boxed

Set) Şövalye: Bir Club Alias Romanı

Doktor: Bir Alias Kulübü Romanı

A Lesson in Blackmail: a Club Alias Spinoff Moravian

Rhapsody: a Club Alias Novella

Scary Hot: Bir Club Alias ve Until Series Çaprazlaması

CC Monroe ile birlikte yazılmıştır

Steal You Number

Neighbor

Sahip Olmak ve Elde Tutmak

Sonsuza Kadar Mutlu Alfa Dünyası

Until We Meet Again (Now Inside Mission: Accomplished Boxed Set) Scary
Hot: a Club Alias and Until Series Crossover
Cece'ye kadar

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.